

Incorrigibiles
certo modo ex-
pelli a Congre-
gatione posse
concedit.

§ 9. Ut confrater maior et consilia-
rii, de consensu Ordinariorum locorum,
ob graves causas et ob incorrigibilita-
tem, confratres, quos indignos iudicave-
rint, ex dicta Congregatione expellere et
dimittere, ipsosque sic expulsos ab emis-
so per eos hospitalitatis voto absolvere
(dummodo tamen poenitentiam ipsis ob
eorum excessus et defectus impositam ad-
impleverint, et non aliter) possint et va-
leant. Nec aliquis eorumdem confratrum
alia ratione aut modo hospitalia et loca,
ipsamque Congregationem deserere, aut
ab eis recedere, seu a voto inserviendi
huiusmodi pauperibus in eorum hospita-
libus sub Ordinarii obedientia, etiam
quorumcumque privilegiorum, aut gene-
ralis iubilaei, seu Cruciatæ sanctæ, vel
alterius cuiusque gratiæ, seu generalis fa-
cultatis, a nobis successoribusque nostris
Romanis Pontificibus, et Apostolica Sede
pro tempore concedendarum virtute, ab-
soluti vel liberari valeat.

Promotionem
ad sacros ordi-
nes prohibet.

§ 10. Quodque confratres huius Con-
gregationis sacerdotes, aut in sacris ordi-
nibus constituti esse non possint, nec
ad huiusmodi sacros ordines promoveri
valeant, sed, iuxta primævum eorum in-
stitutum, in simplicitate pauperibus in-
firmis, ut praefertur, inservire debeant.

Ordinationes
pro hospitalium
regimine con-
stituendi facul-
tatem tribuit.

§ 11. Demum, ut circa modum et for-
mam observandam quoad electiones et
mutationes officialium praedictorum, et
receptionem novorum confratrum, eo-
rumque qualitates, et praesertim quod
non sint sacerdotes, sive uxorati, ac circa
tempus eorum admissionem ad votum
praedictum de inserviendo pauperibus in
huiusmodi hospitalibus, ac pro omni et
quacumque alia causa bonum regimen,
gubernium et administrationem tam in
spiritualibus quam temporalibus, idem
frater maior cum consensu consiliario-
rum ac visitorum pro tempore existen-
tium praedictorum, quaecumque statuta,

constitutiones et ordinationes ad bonum
regimen et gubernium quorumcumque,
tam erectorum quam erigendorum ho-
spitalium, in quibuscumque Italiae parti-
bus, et confratrum eorumdem, edere pos-
sit et valeat; et postquam facta et for-
mata fuerint, cum consensu eorumdem
consiliariorum et visitorum, semel vel
pluries ampliare, corrigere, mutare, mo-
derari, seu de novo, prout magis expe-
dire videbitur, edere, dummodo earum
constitutionum confirmationem a nobis,
et a Sede Apostolica obtineant, auctori-
tate et tenore praedictis, pariter conce-
dimus et indulgemus, atque statuimus et
ordinamus.

§ 12. Decernentes praesentes litteras
nullo umquam tempore, de subreptionis,
vel obreptionis vitio, aut intentionis no-
stræ, vel quopiam alio defectu notari,
impugnari, vel invalidari, aut in ius, vel
controversiam, quacumque ratione vel
causa, vocari, aut ad terminos iuris re-
duci, vel quodvis aliud iuris, seu gratiæ
remedium contra illa impetrari posse,
minusque sub quibuscumque similium
vel dissimilium gratiarum revocationibus
tam per nos, quam per quoscumque Ro-
manos Pontifices pro tempore existentes
faciendis comprehendere, sed semper ab
illis exceptas, et quoties illae emanabunt,
toties in pristinum et validissimum sta-
tum restitutas, repositas et plenarie rein-
tegratas esse, et de novo, etiam sub po-
steriori data, concessas censerem.

§ 13. Sicque per quoscumque iudices
ordinarios et delegatos, etiam causarum
palatii apostolici auditores, sublata eis
et eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi
et interpretandi facultate et auctoritate,
iudicari et definiri debere, ac irritum et
inane, quicquid secus super his a quo-
quam, quavis auctoritate, scienter vel
ignoranter, contigerit attentari.

§ 14. Non obstantibus praedictis litte-

Clausulas prae-
servativas ap-
ponit.

Clausulam sub-
lata, etc., sub-
iungit.

Contrariis o-
mnibus derogat.

ris nostris, et quibusvis aliis constitutio-
nibus et ordinationibus apostolicis, nec
non in provincialibus et synodalibus con-
ciliis editis generalibus vel specialibus,
et quibusvis statutis et consuetudinibus,
etiam iuramento, confirmatione aposto-
lica, vel quavis firmitate alia roboratis,
privilegiis quoque, indultis et litteris apo-
stolicis quibusvis ordinibus, ecclesiis, mo-
nasteriis et piis locis, illorumque supe-
rioribus, et quibusvis personis sub qui-
buscumque tenoribus et formis, et cum qui-
busvis etiam derogatoriis derogatoriis,
aliisque efficacioribus et insolitis clausulis
et decretis, etiam motu proprio, ac ex
certa scientia et de apostolicae potestatis
plenitudine, in contrarium forsitan quomo-
dolibet concessis, confirmatis et innova-
tis. Quibus omnibus, etiamsi de illis eo-
rumque totis tenoribus, specialis, speci-
fica et individua, ac expressa mentio, seu
quavis alia expressio habenda, aut ali-
qua alia exquisita forma ad hoc servanda
foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo
ad verbum insererentur, praesentibus pro
expressis habentes, illis alias in suo ro-
bore permansuris, hac vice dumtaxat,
specialiter et expresse derogamus, caete-
risque contrariis quibuscumque.

Exemplis credi
iubet.

§ 15. Volumus autem, ut praesentium
transumptis etiam impressis, manu no-
tarii publici subscriptis, et sigillo perso-
nae in dignitate ecclesiastica constitutae
munitis, eadem prorsus fides adhibeatur,
quae ipsis praesentibus adhiberetur, si
essent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Marcum, sub an-
nulo Piscatoris, die IX septembris MDXCVI,
pontificatus nostri anno V.

Dat. die 9 septembr. 1596, pontif. an. v.

*Confirmatio et declaratio constitutionis
Gregorii XIII super reformatione fra-
trum Minorum S. Francisci strictioris
observantiae tam in Italia, quam in
regno Franciae et provinciis Belgii¹.*

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Pro iniuncti nobis apostolici muneris
ratione, de statu religiosorum quorum-
cumque, qui sub voluntariae paupertatis
habitu militantes, in humilitatis spi-
ritu Deo vota reddere satagunt, paterna
charitate solliciti, constitutiones et ordina-
tiones Summorum Pontificum, ad eorum
prosperum regimen et gubernium pro-
vide factas, nonnullis mutatis seu adie-
ctis, pro locorum et temporum qualitate,
libenter confirmamus, prout in Domino
salubriter conspiciamus expedire.

§ 1. Dudum siquidem a felicis recor-
dationis Gregorio XIII, praedecessore no-
stro, emanarunt litterae tenoris subse-
quentis, videlicet: Gregorius Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam. Cum illius
vicem, meritis, etc.²

§ 2. Cum autem novissime nos pro
regimine et gubernio dictorum fratrum
reformatorum, nonnulla decreta seu or-
dinationes fecerimus, aut³ super his di-
lecto filio Bonaventurae ministro gene-
rali Ordinis S. Francisci de Observantia,
nonnullas facultates concesserimus, prout
in nostris desuper in forma brevis expe-
ditis litteris sub dat. Romae apud S. Pe-
trum, sub annulo Piscatoris, die VIII ia-
nuarii MDXCIV, pontificatus nostri anno

Exordium.

Gregorius XIII
edidit constitu-
tionem circa hos
reformatos.

Hic modo Pon-
tifax ea, salvis
declarationibus
infrascriptis, ap-
probat quoad
fratros Italiae.

¹ Constitutio Gregorii est CXIX: *Cum illius*,
tom. VIII, pag. 274.

² Omittitur Bulla Gregorii, quia eam habes
in loco in praecedenti notula signato.

³ Forsitan legendum est *atque*. (R.T.)

tertio, plenius continetur. Cumque pro felici statu et gubernio ditorum Fratrum Reformatorum expediat, praeinsertas Gregorii praedecessoris litteras et in eis contenta, exceptis infrascriptis, per nos confirmari, et a fratribus praedictis observari; nos praedictarum nostrarum litterarum tenorem praesentibus pro expresso habentes, ac singulares fratres dicti Ordinis Reformatorum a quibus excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutos fore censes, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. Ecclesiae cardinalium super consultationibus et negociis episcoporum et regularium, praepositorum sententia, praeinsertas Gregorii praedecessoris litteras, ac omnia in eis contenta, salvis limitationibus infrascriptis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, quoad fratres dicti Ordinis Reformatorum in Italia existentes tantum, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, omnesque et singulos, tam iuris quam facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus. Et pro maiori praemissorum firmitate litteris nostris praedictis, quatenus in aliquo obstant, specialiter et expresse derogamus.

De novitiis recipiendis.

§ 3. Quoad caput circa receptionem novitiorum per custodem faciendam, servetur etiam forma constitutionis felicitis recordationis Sixti Papae V, praedecessoris etiam nostri, super hoc editae.

De monasteriis.

§ 4. Quoad monasteria ipsis Reformatis concedenda, volumus ut sint apta ad duodecim saltem fratres recipiendos et retinendos.

De casibus reservatis.

§ 5. Circa reservationem casuum ser-

vetur decretum a nobis super hoc editum.

§ 6. Quoad statuta et ordinationes de caetero faciendas, ultra ea quae in praedictis Gregorii litteris disponuntur, volumus ut nullo modo decretis per nos in nostra visitatione Urbis editis, neque aliorum Summorum Pontificum praedecessorum nostrorum constitutionibus minime adversentur.

§ 7. Quoad praedicatores et confessarios examinandos et approbandos, volumus ut in singulis capitulis custodialibus, aliquot graves et periti viri, ex fratribus cuiuscumque custodiae saltem tres, qui una cum custode admittendos ad praedicationem verbi Dei, vel audiendas confessiones, etiam ipsorummet fratrum, ac lectores publicos simul examinent, neque antea ad huiusmodi ministeria exercenda ab aliquo probentur aut admittantur. Horum etiam cura sit examinare et probare, tam quoad doctrinam quam quoad mores, promovendos ad quoscumque ecclesiasticos ordines; qua in re servetur decretum congregationis interpretum sacri Concilii Tridentini nuper editum et promulgatum. Hi vero examinatores in huiusmodi officio confirmari nequaquam possint, sed in singulis capitulis custodialibus alii semper de novo ad hoc munus obeundum eligantur.

§ 8. Si quando autem praedictos Reformatos accedere contigerit ad loca ubi proprias habent domus seu conventus, volumus et praecipimus ut ad conventus et domus illorum de familia, quae in eisdem locis erunt, divertere, aut hospitari nullo modo possint.

§ 9. Decernentes praemissa omnia et singula perpetuo valida, firma et efficacia esse et fore, et per praefatos fratres Reformatos perpetuo observari debere; praesentes quoque litteras nullo tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae defectu notari, argui,

De statutis.

De praedicatoribus et aliis promovendis.

De hospitibus Reformatorum.

Clausulae praeservativae.

seu impugnari, aut sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas esse et fore, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutos, repositos et plenarie reintegratos censi. Sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, necnon irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae derogatoriae.

§ 10. Non obstantibus quibusvis apostolicis, ac in universalibus, provincialibus et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus, etiam *Mare Magno*, *Bulla Aurea*, vel alias nuncupatis, ac quibuscumque dicti Ordinis statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, tam eidem, quam aliis quibuscumque Ordinibus, eorum superioribus et personis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis aliisque insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in contrarium praemissorum in genere vel in specie, etiam motu proprio et consistorialiter, vel alias quomodolibet concessis, ac pluries confirmatis et approbatis, ac omnibus illis, quae dictus Gregorius praedecessor in suis litteris voluit non obstare. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum praesentibus insererentur, pro plene et sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse de-

rogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§ 11. Volumus autem, et auctoritate apostolica decernimus, quod transumptis praesentium litterarum, etiam impressis, sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, et manu notarii publici subscriptis eadem fides, tam in iudicio quam extra illud ubilibet adhibeatur, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Fides transumptorum.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris, die duodecima octobris, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus nostri anno quinto.

Dat. die 12 octobris 1596, pontif. an. v.

Sequitur extensio dictae bullae ad Gallos et Belgicas.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Pro iniuncti, etc. ¹.

§ 1. Nunc vero agnoscentes, pro felici statu et gubernio, FF. Reformatorum Minorum S. Francisci de Observantia, provinciarum Belgicarum Flandriae, videlicet, S. Andreae et Brabantiae, alias inferioris Germaniae, plurimum expedire, ut nos praeinsertas litteras huiusmodi, quae pridem in favorem FF. Reformatorum Italiae confirmavimus, deinde ad Fratres Reformatos regni Franciae extendimus, prout in nostris desuper expeditis litteris etiam plenius continetur, ad ipsas quoque provincias, in omnibus et per omnia (salvis infrascriptis limitationibus), extendamus, et pro dictis provinciis confirmemus et innovemus.

Extensio dictae bullae ad Gallos refertur.

§ 2. Eapropter eorundem Fratrum Reformatorum dictarum provinciarum id humiliter exposcentium petitionibus annuendum duximus. Propterea omnes et singulos dictarum provinciarum Fratres

Extensioque ad Belgicas firmatur.

¹ Ut supra in constitutione praeinserta.

Reformatos a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis humiliter porrectis inclinati, praeinsertas Gregorii XIII litteras, ac omnia in eis contenta (salvis limitationibus infra-scriptis), ad ipsos Fratres Reformatos provinciarum supradictarum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo extendimus et ampliamus, ac confirmamus et approbamus, et pro maiori praemissorum firmitate, prioribus nostris litteris praedictis (quatenus in aliquo obstant) specialiter et expresse derogamus.

Modus recipiendi novitios.

§ 3. Caeterum quoad caput circa receptionem novitiorum per custodem faciendam, volumus et apostolica auctoritate concedimus, ut in dictis provinciis tantum, quoscumque novitios habitum dicti Ordinis suscipere volentes, ad habitum huiusmodi extra capitulum custodiale, iuxta formam litterarum a nobis editarum sub datum die v septembris MDCII in favorem custodum et Fratrum Reformatorum dicti Ordinis, in regno Franciae existentium, quae incipiunt: *Ordinis vestri recipere valeant*. Quas quidem litteras, tam quoad praemissa, quam quoad reliqua in illis contenta, in omnibus et per omnia ad eosdem Reformatos dictarum provinciarum, et cuiuslibet earum extendimus, perinde ac si in illarum favorem nominatim editae fuissent.

Numerus fratrum in monasteriis.

§ 4. Quoad monasteria ipsis Reformatis concedenda, volumus ut sint apta ad duodecim saltem fratres recipiendos et retinendos.

Casus reservati.

§ 5. Circa reservationem casuum, servetur decretum a nobis super hoc editum.

§ 6. Quoad statuta et ordinationes de caetero faciendas, ultra ea, quae in praedictis Gregorii litteris disponuntur, volumus, ut nullo modo decretis per nos, in nostra visitatione Urbis editis, neque aliorum Summorum Pontificum, praedecessorum nostrorum constitutionibus, adversentur.

Statuta.

§ 7. Volumus etiam ut in singulis capitulis custodialibus, aliquot graves et periti viri eligantur, ex fratribus cuiuscumque custodiae saltem tres, qui una cum custode, admittendos ad praedicationem verbi Dei, vel audiendas confessiones, etiam ipsorummet fratrum, ac lectores publicos simul examinent, neque antea ad huiusmodi ministeria exercenda, ab aliquo probentur, aut admittantur. Horum etiam cura sit examinare et probare, tam quoad doctrinam, quam quoad mores, promovendos ad quoscumque ecclesiasticos ordines. Qua in re servetur decretum congregationis interpretum sacri Concilii Tridentini nuper editum et promulgatum. Hi vero examinatores in huiusmodi officio confirmari nequaquam possint, sed in singulis capitulis custodialibus alii semper de novo ad hoc munus obeundum eligantur.

Ratio instituendi examinatores in capitulis custodialibus.

§ 8. Si quando autem praedictos Reformatos accedere contigerit ad loca ubi proprias habent domus seu conventus, volumus, et praecipimus, ut ad conventus et domus illorum de familia, quae in eisdem locis erunt, divertere, aut hospitari nullo modo possint. Decernentes praemissa omnia et singula, perpetuo valida, firma et efficacia esse et fore, et per praedictos Fratres Reformatos perpetuo observari debere.

Divertere, aut hospitari Reformati non debent apud fratres de familia, in locis in quibus habent hospitalia.

§ 9. Praesentes quoque litteras, nullo tempore, de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae defectu argui, notari seu impugnari, aut sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, li-

Clausulae praeservativae.

mitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas esse et fore, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas censi. Sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditorem, et S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, necnon irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Exequutorum deputatio.

§ 10. Quocirca venerabilibus fratribus Coloniensi, Cameracensi et Mechliniensi archiepiscopis, et dilecto filio nostro et Apostolicae Sedis in inferiori Germania nuncio, necnon universis et singulis archiepiscopis, episcopis et ecclesiarum praelatis, ac quibuscumque in dignitate ecclesiastica constitutis, per praesentes mandamus, quatenus ipsi, vet duo aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Reformatorum praedictorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra, eos praemissis omnibus et singulis, iuxta praesentium continentiam et tenorem, pacifice frui et gaudere. Non permittentes eos desuper, per ministrum generalem aliosque praedictos, quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet et rebelles, ac praemissis non parentes, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, omni appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos senten-

tias, censuras et poenas praedictas incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Derogatio contrariorum.

§ 11. Non obstantibus quibusvis apostolicis, ac in universalibus, provincialibus et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus, etiam *Mare Magno*, *Bulla Aurea*, vel alias nuncupatis, ac quibuscumque dicti Ordinis statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, tam eidem, quam aliis quibuscumque Ordinibus, eorumque superioribus et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis in contrarium praemissorum, in genere vel in specie, etiam motu proprio, et consistorialiter, vel alias quomodolibet concessis, ac pluries confirmatis et approbatis, ac omnibus illis, quae dictus Gregorius praedecessor in suis litteris voluit non obstare. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum praesentibus insererentur, pro plene et sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§ 12. Volumus autem, et auctoritate apostolica decernimus, quod transumptis praesentium litterarum, etiam impressis, sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, et manu notarii publici subscriptis, eadem fides, tam in iudicio, quam extra illud ubilibet adhibeatur, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Marcum, sub anulo Piscatoris, die undecima iulii MDCIII, pontificatus nostri anno quinto.

CXLII.

Absolutio Henrici IV Francorum et Navarrae regis christianissimi, iniunctis ei salutaribus poenitentis¹.

**Clemens episcopus, servus servorum Dei,
Charissimo in Christo filio Henrico
Francorum et Navarrae regi christianissimo,
salutem et apostolicam benedictionem.**

Henricum adhortatur, ut divinae misericordiae memor sit et charitatis Romanae Ecclesiae.

§ 1. Divinae gratiae abundantiam in tua conversione contemplantes, et quemadmodum ex densissimis errorum atque haeresum tenebris, et veluti ex profundo quodam malorum, in lucem catholicae veritatis, dextera Domini virtutem faciente, emergeris, intentis mentis nostrae oculis intuentes, prae stupore et admiratione cogimur cum Apostolo exclamare: *O altitudo divitiarum sapientiae et scientiae Dei, quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, et investigabiles viae eius²!* Et certe te ipsum saepe cogitare oportet, quod te facere existimamus, quam magna fecerit tibi Deus, qui te longissime a via salutis aberrantem, et peccatis mortuum, convivificavit in Christo, et ad Ecclesiae Catholicae unionem per poenitentiam salutarem, et per huius Sanctae Apostolicae Sedis auctoritatem reduxit. Ex qua cogitatione illud merito consequitur, ut intelligas, et profitearis ad Dei gloriam, quantum debeas Patri misericordiarum, qui non dereliquit te usque in finem, qui abstulit a te cor lapideum, et dedit tibi cor carneum, ut deponeres

¹ Ex Archiv. Castri S. Ang-li. — Ritus huiusce absolutionis recensentur a Spondano ad an. MDXCV, § 9, et Thuano, lib. cxiii, § 21, tom. v, pag. 519 et 520. Haec vero constitutio, seu potius monumentum concessae a Clemente Pontifice Henrico regi absolutionis legitur in libro Parisiis edito anno MDCCXIII, cui titulus: *Les Ambassades du Cardinal du Perron*, et quidem pag. 176.

² Ad Rom., xi, 33.

(R.T.)

veterem hominem secundum pristinam conversionem erroris tui. Confitearis etiam quantum debeas Ecclesiae Sanctae Catholicae Romanae, tuae ac omnium fidelium matri, quae multarum iniuriarum oblita, quibus olim a te afflicta est, ubera materna et gremium charitatis tibi aperuit, iterum te in Christo genuit, iterum filiis suis charissimis adnumeravit, et singulari cum gaudio, gloria et honore coronavit. Hoc enim optavit pia mater, quae te ad amplexus suos invitabat, quae pro te assidue orabat, et de tua spiritali morte multis cum lacrymis acerbissime dolebat. Nam quando te, iuxta iudicio, a suo corpore separavit, multo id cum doloris sensu, et viscerum suorum cruciatu egit, quemadmodum id litteris suis publice testatus est, felicitis recordationis Sixtus V Pontifex Maximus, praedecessor noster, quas, quinto idus septembris anno sui pontificatus primo, contra te promulgavit. Tunc enim, disertis verbis, expressit se vehementer indolere quod, ex officii sui debito, gladium vindictae contra te exercere cogeretur. Sed quanto superioris illius temporis recordatio est acerbior, tanto nunc iucundior est sensus reversionis et conversionis tuae. Gratias enim ex intimo corde agimus Deo, qui hoc gaudium singulare Ecclesiae Catholicae in nostri Pontificatus tempus reservavit, nostraeque humilitati concessit ut in eandem Ecclesiam Catholicam, post abiuratos impii Calvinii errores, omnesque haereses damnatas, et post fidei catholicae professionem rite factam, coelo terraque gaudentibus, reduceremus; quod ipsum ardentissime semper optavimus ab eo primum die, quo nos divinae providentiae dispositio, quamvis immeritos et imbecilles, ad universalis Ecclesiae gubernacula sedere, et gregi suo praesse voluit. Movebant nos nobilissimi regni Franciae tam diuturnae dissensiones et aerumnae,

Commemorat causas, quibus motus Sixtus V eum damnaverat.

Suas curas eum ad Ecclesiae Catholicae gremium reducenti.

caeteraeque christianae reipublicae multiplices calamitates, quae regno illi olim florentissimo mirandum in modum afflicto, et propter intestinas discordias divulso et debilitato, multo graviore erant, et in maiora pericula redundabant, cum tam magna et insignis portio veluti corporis populi et universitatis christianae, sine gravi caeterarum partium ruina, concidere non posset; quod cum omni tempore triste et calamitosum, tum hoc potissimum luctuosissimum foret, quo Ecclesia Dei ab haereticis et Turcis, perpetuis et infensissimis nomini christiano hostibus, vehementissime oppugnatur. Itaque multis cum lacrymis non cessabamus dies noctesque adire ad thronum divinae clementiae, idemque a piis catholicis et servis Dei, hortatu nostro, fieri curabamus, ut multorum precibus placatus, Is qui dives est in misericordia, pacem et tranquillitatem redderet regno amplissimo, eique regem praeficeret vere christianissimum, vere Ecclesiae Catholicae Romanae filium, quem omnes agnoscerent et sequerentur.

Henricus respiciens absoluitur a regni praesulibus, sed minus recte, quia sine auctoritate Sedis Apostolicae.

§ 2. Audiebat interea preces nostras benignus Deus, quamquam id nondum extrinsecus appareret; Ille enim cor tuum paulatim mollebat et disponebat, ut veteri duritie infracta, gratia Dei in corde tuo per Spiritum Sanctum diffunderetur. Ergo ipso te excitante, coepisti catholicam veritatem, quam antea respuebas, appetere, et idoneos magistros quaerere, et ad te intromittere, qui te illam docerent. Cumque iam non medioeriter instructus videreris, et haereses detestares, fidemque catholicam te amplecti profitereris, a nonnullis eiusdem regni praesulibus, cum hac iniunctione, ut ad Apostolicam Sedem mitteres, et ipsius mandata humiliter susciperes, absolutus es, et ab eis in Ecclesiae communionem receptus. Quod tametsi festinantius, et minus

rite ac recte factum erat (quod sine nostra et huius S. Sedis auctoritate omnino huiusmodi absolutio et receptio irrita atque inanis esset); gaudebamus tamen in Domino, quod exoptatae conversionis tuae, tamquam aurora quaedam, exoriri videbatur, sperabamusque fore, caelesti gratia iuvante, ut cresceret usque ad perfectum diem.

§ 3. Egisti igitur nobiscum per litteras et nuncios, ut te ad communionem et gratiam reciperemus, eiusque rei causa misisti ad nos dilectum filium nostrum Petrum cardinalem Gondium, deinde dilectum filium marchionem Pisanium, tum demum Ludovicum ducem Nivernensem, principem non solum generis splendore, sed omni virtute et pietate praestantem virum, et nobis multis nominibus in primis carum.

Mittit deinde ad Clement. PP. legatos, qui eius nomine absolutionem peterent.

§ 4. Et licet summo animi ardore, tuum ad Ecclesiam Catholicam reditum optarem, nihilque optatius nobis esset quam te a vinculis, quibus propter haeresim iure constrictus eras, absolvere, quod id ad animae tuae salutem, ad regni istius pacem et tranquillitatem, totius christianae reipublicae utilitatem, summo opere pertinere intelligebamus. Faciebat tamen rei gravissimae magnitudo, ut nihil properandum, sed etiam atque etiam deliberandum in re tanti momenti stateremus. Neque enim adhuc coram Deo et Ecclesia eius satis causae afferri posse videbatur, ut is tam cito inter bonos et obediens filios reciperetur, qui tandiu atque adeo paulo ante inobediens et contumax fuerat. Itaque priores nuncios, quamquam nobis acceptos, ne audiendos quidem existimavimus. Nivernii vero ducem quamquam benigne et saepius audivimus, ita tamen dimisimus, ut eo rerum statu te nullo modo absolvendum esse definiremus; neque id negabamus, quod nos ipsi praeter caeteros expectabamus,

Quae tamen dilata est, ut ille aprior ad eam obtinendam rediret.

sed in tempus idoneum et opportunum differebamus. Cor autem nostrum multam in Domino fiduciam habebat, fore (siquidem verae poenitentiae et conversionis spiritu movebaris) ut desideria tua dilata crescerent, et ad absolutionem obtinendam, tanto aptior et capacior redderis. Itaque orationes et preces ad Deum multiplicantes, divini beneplaciti tempus expectabamus.

Henricus Iacobum Perronium et Arnaldum de Ossato delegat cum novis litteris novisque precibus

§ 5. Satis igitur longi temporis intervallo a ducis discessu interiecto, tandem venit ad nos a te missus dilectus filius Iacobus Davy, Perroni dominus, in consilio status consiliarius ac primus elemosynarius tuus, vir spectata prudentia et eruditione, ac zelo fidei catholicae, qui litteras tua manu ad nos scriptas nobis reddidit; quarum lectione, et eius sermone valde recreati sumus. Ita enim erant scriptae, ut vere ex animo, et ex regii sanguinis ingenuitate scriptae viderentur. Petebas enim omni cum demissione apostolicam nostram absolutionem, veteres errores agnoscebas et damnabas, teque in Ecclesiam Catholicam Romanam recipi suppliciter petebas, in qua et fidei catholicae confessione, te et vivere et mori velle asseverabas.

Clemens praemissis publicis orationibus;

§ 6. Commota sunt viscera nostra, praesertim cum luctuosum afflictae Franciae statum idem Iacobus copiose nobis explicaret, et animarum innumerabilium pericula nobis non ignota efficaciter ante oculos nostros proponeret. Nihil tamen nisi considerate, et quantum humanae imbecillitati licet, explorata divina voluntate, in re tanti momenti agere volentes, primum quidem in religiosissimis et antiquissimis Urbis basilicis orationem sine intermissione adhiberi iussimus, publicasque processiones et litanias quotidie celebrari mandavimus, et nos ipsi prostrati ante Deum, immaculatam hostiam offerentes, Spiritus Sancti lumen

multo etiam ardentius nobis concedi petebamus. Deinde eidem Iacobo procuratori tuo, et dilecto filio Arnaldo Ossato, quem pariter ad hoc munus delegeras, permisimus, ut venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales adirent, eisque distincte narrarent petitionem tuam. Mox eosdem fratres nostros cardinales convocavimus, et gravem hanc causam eis proposuimus, litterasque tuas legi volumus, eosque admonuimus, ut quid facto opus esset in re tanti momenti, secum ipsi considerarent; deinde ad nos referrent, eosque paterne hortati et contestati sumus, ut quemadmodum nos per Dei gratiam, nullo terreno affectu aut humana perturbatione, in hoc negotio ducebamur, sed solam Dei gloriam quaerebamus, ita et ipsi ad eundem scopum collimantes, libere sententias dicerent, ut coniunctis consiliis, id quod salutaris esset, Spiritu Sancto auctore, decerneremus. Cardinalium igitur sententiis diligenter auditis, illos quidem inveniebamus vehementer optare, ut antequam tibi a nobis absolutio tribueretur, plura et efficaciora a te praestarentur, quibus vitae veteris emendatio ostenderetur, et quae eos certos et quodammodo securos redderent, fore ut catholica religio in regno isto a te sarta et tecta omnino conservaretur. Sed tamen misero et afflicto statu eiusdem olim florentissimi et religiosissimi regni permoti, fide etiam, qua te per litteras tuas obstringebas, adducti, in eam denique sententiam eos communiter venire depraehendimus, videri te absolvendum, tibi suppliciter petenti Ecclesiae Catholicae ianuam aperiendam esse.

Adhibitisque in consilium cardinalibus;

§ 7. Nos igitur considerantes perseverantiam tuam in venia et absolutione petenda, quod non semel tantum atque iterum, sed tertio et quarto supplicatum ad nos miseris, et quae litteris tua manu scriptis receperis et promiseris, quodque

Legatos in porticu Basilicae Vaticanae recipit,

id gallica nobilitas magna ex parte petebat, regni vero Franciae perturbatus rerum status flagitabat; memores etiam nos illius Pastoris et patrisfamilias locum tenere, qui amissam ovem quaesivit, et ad ovile reportavit; quique filium prodigum, qui in longinqua abierat, redeuntem recepit tanto cum gaudio; ne forte nimis asperi, aut duri videremur, quod poenitentem ad fores Ecclesiae toties pulsantem excluderemus, cum eadem Ecclesia pia mater, nulli vere ad poenitentiam redeunti, pietatis suae gremium claudat, teque vero ex animo poenitentem in Domino confidentes, cum tot nunciis, litteris, variisque testificationibus, id profiteris, teque ad haeresim abiurandam et fidem catholicam corde et ore confitentem paratum esse ambo procuratores tui supradicti constanter tuo nomine assererent; ob eas causas et alias complures, quas connumerare nimis longum esset, post saepius imploratum lumen Spiritus Sancti, multasque nostras et priorum hominum orationes adhibitas; cum Sacri etiam Collegii hunc sensum et consensum esse perspiceremus; tandem praesenti die dominico, qui est septimus et decimus mensis huius septembris, in porticum Basilicae Vaticanae Principis apostolorum descendimus more solemni, cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, necnon episcopis et praelatis, ac magistratibus et officialibus Romanae Curiae, ibique cum maxima populi frequentia ad tantae rei spectaculum convenisset, accedere iussimus eosdem procuratores tuos Iacobum et Arnaldum, qui coram nobis genuflexi, patentes litteras manus tuae propriae subscriptione, et sigilli regni Franciae impressione munitas, et sufficienter recognitas, continentem mandatum procuratoris a te in eorum personas legitime factum, producentes et exhibentes in omnium ibidem

Litteras mandatumque procuratoris exhibentes,

adstantium praesentia, humiliter et devote tuo nomine supplicarunt, quatenus tibi omnium et quorumcumque errorum per te contra sanctam fidem catholicam, quam tenet, profitetur, et praedicat Sancta Catholica et Apostolica Romana Ecclesia, non solum perperam credendo, sed etiam male operando commissorum, ex intimo cordis affectu, ut asserebant, poenitenti, nostram sanctam benedictionem et supremam absolutionem a censuris ecclesiasticis propter huiusmodi errores per te incursis, et contra te declaratis, concedere, teque ad communionem Sanctae Sedis Apostolicae recipere, et cum eadem reconciliare in forma Ecclesiae consueta, de benignitate Sedis Apostolicae dignaremur; offerentes procuratorio nomine, quo supra, et promittentes errores et haereses quascumque, corde sincero et fide non ficta, abiurare, fidemque catholicam iuxta formam a nobis assignandam profiteri, ac a nobis tibi iniungenda, caeteraque omnia alia et singula pro parte tua adimplenda et exequenda, adimplere et exequi ad omne nostrum et Sanctae Sedis Apostolicae mandatum.

Et Henricum absolvi, et ad S. A. Sedis communionem admitti precantes.

Eoque praedictae Sedis Apostolicae mandata exequantur promittentes.

Quae peracta fuerint recenset.

§ 8. Nos igitur summi et clementissimi illius Pastoris vices, quamvis meritis impares, in terris gerentes, qui, ut antea dicebamus, ovem perditam toto charitatis affectu perquisivit, et inventam in humeros suos sustulit, et ad ovile magno cum gaudio reduxit, cuius misericordia superexaltat iudicium, et cuius cogitationes omnes pacis sunt et misericordiae, tuam salutem in visceribus Christi cupientes, haec, quae infra descripta sunt, suo ordine exequuti sumus. In primis in Dei nomine praetensam absolutionem tibi, ut praefertur, sine auctoritate nostra impertitam, nullam et invalidam, ac nullius roboris et momenti fuisse et esse declaravimus, illamque, quatenus de facto

Absolutionem datam a praesentibus Gallis irritam declarans.

processit, irritamus et annullamus; volentes tamen ut actus religionis alioqui catholici et approbables, in consequentiam eiusdem absolutionis facti (qui nisi absoluto et ab absoluto fieri nequiverunt) validi, rati et firmi sint, perinde ac si a nobis tunc absolutus fuisset. Et deinde decrevimus et declaravimus te fore et esse a quibusvis maioris excommunicationis, aliisque sententiis, censuris et poenis ecclesiasticis, quas quibuscumque haeresibus adhaerendo, et quaecumque facta haereticalia committendo, seu permitiendo, aut illorum occasione quomodolibet incurreras, et in quas per felicitis recordationis, Sixtum Papa V praedecessorem nostrum praedictum (per eius litteras datas v idus septembris anno Domini MDLXXXV, pontificatus sui anno 1, quarum tenorem et formam, ac si de verbo ad verbum praesentibus insereretur, habuimus et haberi volumus pro plene et sufficienter expresso) incurrisse declaratus fueras, etiamsi de anno Domini MDLXXII eosdem errores et haereses Parisiis abiuraveris, et detestatus fueris, et postea in eosdem errores et haereses relapsus sis, absolvendum et liberandum, et in gremium S. matris Ecclesiae recipiendum et admittendum esse, illiusque unitati et sacramentorum participationi restituendum, facta prius per te rite et legitime, et iuxta canonicas sanctiones, calvinismi cum omnibus calvinistarum haeresibus et erroribus, ac omnium et quarumcumque aliarum haeresum et errorum quomodolibet contra Sanctam, Catholicam et Apostolicam Romanam Ecclesiam sese extollentium, abiuratione, detestatione et anathematizatione, ad sancta Dei Evangelia iureiurando praestito, necnon sanctae, catholicae et orthodoxae fidei professione per te, etiam iuxta modum et formam a nobis tibi tradendam legitime emissa, eodem adhibito iura-

mento, ac promissione de stando et parendo mandatis nostris, et sanctae matris Ecclesiae, et tibi specialiter iniungendis, et de iis bona fide adimplendis et exequendis, ac alias in forma Ecclesiae consueti, prout in quadam decreti schedula manu nostra subscripta, et tunc de mandato nostro per dilectum filium Cosmum Angelum officii sanctae romanae et universalis Inquisitionis assessorem, alta et intelligibili voce perfecta et publicata, latius continetur.

§ 9. Quibus auditis, Iacobus et Arnaldus, tui procuratores praedicti, volentes, ut par est, nostris parere mandatis, et sanctae Ecclesiae satisfacere, propositis sacrosanctis Dei evangelii, ac illis eorum manibus corporaliter tactis, procuratorio nomine, quo supra, abiurarunt, detestati sunt et anathematizarunt haereses et errores quos hactenus tenueras, et alios quoscumque haereses et errores; promiseruntque sub eodem iureiurando quod tu deinceps nec haereses, nec errores praedictos, nec aliquam aliam haeresim, aut errorem credes, neque illis quomodolibet adhaerebis, neque praedicta, aut aliqua alia haereticalia committes, aut facies, neque imposterum haeticis opem, auxilium, consilium, aut favorem circa haereses aut errores, illorum seu eorum occasione, praestabis aut impendes, nec ab aliis praestari aut impendi facies; quodque, Deo iuvante, servares poenitentias tibi per nos iniungendas, et huius Sanctae Sedis Apostolicae mandatis libenter obtemperares. Et insuper sanctae, catholicae et orthodoxae fidei professionem, eodem procuratorio nomine quo supra, emiserunt, et alia fecerunt, promiserunt et iuraverunt, prout latius continetur in quadam abiurationis, fidei catholicae professionis, promissionis et iuramenti schedula, eorundem procuratorum tuorum manu subscripta, quam palam et publice

Promittendum de parendo mandatis Ecclesiae Rom. et Pontificis, iuxta formam ab assessore S. Officii perfectam.

Legati regis eius nomine omnes haereses abiurarunt, huiusque professionem emiserunt.

Novam absolutionem impartitus est.

In iuramento legitime emittendi fidei catholicae professionem.

Sequitur formula iuramenti per eos praestiti, atque professionis fidei, quam emisere.

legerunt tenoris infrascripti, videlicet: Ego Iacobus Davy, Perroni dominus, consiliarius in consilio status et primus elemosynarius, alter ex procuratoribus Henrici IV, christianissimi regis Franciae et Navarrae, una cum Arnaldo de Ossato, decano Varenii, dioecesis Ruthenensis, altero ex procuratoribus praedicti regis, collega meo, coram vobis Sanctissimo ac Beatissimo in Christo patre et domino nostro, domino Clemente Papa VIII humiliter constitutus ac genuflexus, sacrosanctis Christi evangelii coram nobis positus, ac propriis manibus per nos corporaliter tactis, procuratorio nomine, ac cum infrascripta rati promissione, agnoscens neminem salvum fieri posse extra sanctam catholicam fidem, quam tenet, docet, profitetur et praedicat Sancta, Catholica et Apostolica Romana Ecclesia, et Henricum regem praedictum principalem nostrum adversus illam gravissime errasse, praesertim male et peperam sentiendo circa numerum sacramentorum Ecclesiae, circa transubstantiationem panis et vini in corpus et sanguinem Christi, circa praesentiam corporis Christi in Eucharistia, circa supremam potestatem et auctoritatem Summi Romani Pontificis in universa Ecclesia, circa purgatorium animarum et suffragia pro eis, circa venerationem et invocationem Sanctorum, et circa eorum reliquiarum et sacrarum imaginum venerationem, et denique amplectendo impium et detestandum calvinismum cum omnibus suis erroribus et haeresibus, ac in eisdem haeresibus et erroribus, et toto Calvinismo, ab ineunte adolescentia sua, etiam post absolutionem a felicitis recordationis Gregorio Papa XIII Sanctitatis Vestrae praedecessore desuper sibi concessam, perseverando et manendo, ac erroribus et haeresibus praedictis, animo, corde, verbis et factis ipsis firmiter credendo et per-

tinaciter adhaerendo; et demum de anno MDXCIII, divina inspirante gratia, et infinita Christi et Salvatoris nostri Dei misericordia operante, ipse Henricus rex, ab omnibus et singulis huiusmodi erroribus et haeresibus, ex corde resipuit et recessit. A quo tempore et ante, a dicti erroribus et haeresibus, et a quibus sententiis et censuris propterea incursis et declaratis, absolvi, et in gremium sanctae matris Ecclesiae recipi, et sanctorum sacramentorum participationi restitui, humiliter saepius petiit et institit. Et cum ad effectum huiusmodi, inter alia, errores et haereses praedictos, et quoscumque alios abiurare et detestari, fidemque catholicam profiteri teneatur; propterea ego Iacobus procurator, qui supra, cum supra dicto Arnaldo collega meo, et procuratorio nomine supra dicto, et cum infrascripta promissione de rato, volens Sanctae Ecclesiae et Sanctitati Vestrae (ut par est) satisfacere, corde sincero et fide non ficta, abiuro, detestor et anathematizo universas et singulas haereses, et errores supra dictos, ac calvinismum cum omnibus eius erroribus et haeresibus; nec non alios et quoscumque sectarum haereses et errores, se se quomodolibet extollentes contra sanctam, orthodoxam et catholicam fidem, quam tenet, docet et praedicat Sancta Catholica et Apostolica Romana Ecclesia. Et sub eodem iuramento cum eodem Arnaldo collega meo polliceor et promitto, quod idem Henricus, rex noster principalis, deinceps nec haereses, nec errores praedictos, nec aliquam aliam haeresim, aut errorem credet, neque illis adhaerebit, neque praedicta, aut aliqua alia haereticalia committet, aut faciet, neque imposterum haeticis opem, auxilium, ac errores illorum, seu eorundem occasione praestabit, aut impendet, nec ab aliis praestari aut impendi faciet. Ac praeterea cum eo-

Rex iterum errores calvinismi detestatus, venit a S. Sede procuratur.

Procuratorum
regis Franciae
promissiones il-
deique profes-
sio.

dem collega meo, iuro ipsum Henricum regem (Deo iuvante) servaturum poenitentias sibi a Sanctitate Vestra iniungendas, et huius Sanctae Sedis Apostolicae mandatis libenter obtemperaturum. Insuper ego Iacobus procurator praedictus cum praedicto Arnaldo collega meo, ad confirmationem et corroboracionem praemissorum, et ad maiorem expressionem et declarationem sinceram voluntatis et catholicae fidei dicti Henrici regis nostri principalis, infrascriptam sanctae catholicae et orthodoxae fidei professionem expresse facio et emitto, pro quo similiter de rato promitto, ut infra, firma fide credo atque profiteor omnia et singula, quae continentur in symbolo fidei, quo Sancta Romana Ecclesia utitur, videlicet: Credo in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem coeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Iesum Christum Filium Dei Unigenitum; et ex Patre natum ante omnia saecula; Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt: Qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de coelis; et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine; et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus, et sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum Scripturas. Et ascendit in caelum, sedet ad dexteram Dei Patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos, cuius regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum, et vivificantem; qui ex Patre, Filioque procedit; qui cum Patre et Filio, simul adoratur et conglorificatur; qui loquutus est per Prophetas; et unam Sanctam Catholicam et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum; et expecto resurrectionem mortuo-

rum; et vitam venturi saeculi. Amen. Apostolicas et ecclesiasticas traditiones, reliquasque eiusdem Ecclesiae observationes, et constitutiones firmissime admitto et amplector. Item sacram Scripturam, iuxta eum sensum, quem tenuit et tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione Sacrarum Scripturarum, admitto; nec eam unquam nisi iuxta unanimem consensum Patrum accipiam et interpretabor. Profiteor quoque septem esse vere et proprie sacramenta novae legis a Iesu Christo Domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis, necessaria, scilicet Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Poenitentiam, Extremam Unctionem, Ordinem et Matrimonium; illaque gratiam conferre; et ex his Baptismum, Confirmationem et Ordinem, sine sacrilegio, reiterari non posse. Receptos quoque et approbatos Catholicae Ecclesiae ritus in sacramentorum supradictorum omnium solemnem administrationem, recipio et admitto. Omnia et singula, quae de peccato originali, et de iustificatione in sacrosancta Tridentina Synodo definita et declarata fuerunt, amplector et recipio. Profiteor pariter in missa offerri Deo verum, proprium et propitiatorium sacrificium pro vivis et defunctis, atque in sanctissimo Eucharistiae sacramento, esse vere, realiter et substantialiter corpus et sanguinem, una cum anima et divinitate Domini nostri Iesu Christi, fierique conversionem totius substantiae panis in corpus, et totius substantiae vini in sanguinem; quam conversionem Catholica Ecclesia transubstantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie, totum atque integrum Christum, verumque sacramentum sumi. Constanter teneo Purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis iuvari. Similiter et.

Ultra symbolum, reliqua omnia in Ecclesia catholica admittuntur, regis nomine admittuntur et amplector.

Sanctos una cum Christo regnantes, venerandos atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas. Firmissime assero imagines Christi ac Deiparae semper Virginis, necnon aliorum Sanctorum habendas et retinendas esse, atque eis debitum honorem ac venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in Ecclesia relictam fuisse, illarumque usum christiano populo maxime salutarem esse, affirmo. Sanctam, Catholicam et Apostolicam Romanam Ecclesiam omnium Ecclesiarum matrem et magistram agnosco; Romanoque Pontifici Beati Petri Apostolorum Principis successori, ac Iesu Christi vicario, veram obedientiam, sicut alii catholici et christianissimi reges Franciae praedecessores sui reddiderunt, spondeo ac iuro. Caeteraque omnia a sacris canonibus, et oecumenicis conciliis, ac praecipue a sacrosancta Tridentina Synodo tradita, definita et declarata, indubitanter recipio atque profiteor; simulque contraria omnia, atque haereses quascumque ab Ecclesia damnatas, reiectas et anathematizatas, pariter damno, reiicio et anathematizo. Hanc vero catholicam fidem, quam sponte procuratorio quo supra nomine dicti Henrici regis, in praesenti profiteor et inviolatam usque ad extremum vitae spiritum constantissime (Deo adiuvante) retinere et confiteri. Ego Iacobus Davy, procurator supradictus, una cum supradicto Arnaldo collega meo, quo supra nomine, spondeo, voveo ac iuro. Et simili iuramento mediante, promitto eundem Henricum regem praesentem errorum et haeresum abiurationem, et fidei catholicae professionem, ac in ea contenta quaecumque, ad omne mandatum Sanctitatis Vestrae et huius Sanctae Sedis, sufficienter et legitime ratificaturum, ac litteras patentes ratificationis hu-

iusmodi, seu publicum instrumentum in forma authentica ad eandem Sanctitatem Vestram, et hanc Sanctam Sedem Apostolicam, intra tempus competens, absque aliqua interpellatione, realiter et effectualiter transmissurum. Ita nos, dictumque Henricum regem, Deus adiuvet, et haec sancta Dei evangelia. Ego Iacobus Davy, procurator supradictus, et procuratorio nomine supradicto, ita abiuravi, detestatus fui et anathematizavi, ac professus sum, spondeo, vovi, promisi et iuravi respective, et praesentem abiurationis, fidei professionis, promissionis et iuramenti schedulam manu mea propria subscripsi, una cum infrascripto D. Arnaldo collega meo. Ego Arnaldus Ossatus, procurator supradictus, et procuratorio nomine supradicto, ita abiuravi, detestatus fui et anathematizavi, ac professus sum, spondeo, vovi, promisi et iuravi respective, et praesentem abiurationis, fidei professionis, promissionis et iuramenti schedulam manu mea propria subscripsi una cum supradicto D. Iacobo Davy collega meo.

§ 10. Quibus legitime peractis, nos, ut facilius a clementissimo misericordiarum Patre et Domino nostro Deo, errorum tuorum huiusmodi veniam, et in bono perseverantiam consequi merearis, in salutare poenitentias, et aliquam satisfactionis partem, eisdem Iacobo et Arnaldo, procuratorio nomine praedicto, iniunximus et mandavimus, ut restituas exercitium religionis catholicae et apostolicae Romanae, in principatu Bearn, et quamprimum nomines episcopos catholicos ad Ecclesias eiusdem principatus, et donec bona Ecclesiis restituantur, des ipsis episcopis tantum de tuo, quantum satis erit, ut digne et congrue interim sustentari possint. Utque intra annum proximum, educas et liberes a manibus haereticorum Henricum principem Condensem, et illum con-

Quae fuerint
regi iniunctae
poenitentiae.

Procuratorum
iurandum re-
gis nomine.

signes educandum personis vere et sincerè catholicis, quae eum in catholica religione et christiana pietate enutrient. Et concordata cum Sede Apostolica inita, tam in provisionibus et nominationibus, quam in omnibus aliis integre serves, et illa nullatenus excedas. Ac neminem haereticum, aut de haeresi suspectum nomines ad episcopatum, abbatias et ea beneficia, ad quae ius nominandi habes.

De canonibus
Trid. Concilii.

Ac efficias, ut sacrum generale Concilium Tridentinum in regno Franciae et suis dominiis publicetur et observetur in omnibus; iis tantum exceptis (ad tuorum procuratorum praedictorum supplicationem et instantissimam petitionem) si quae forte adessent, quae revera, sine regni tranquillitatis perturbatione, executioni demandari non possint.

Ecclesiasticis
personis.

Insuper ut ordinem ecclesiasticum, speciali commendatione et protectione habeas, ac personas ecclesiasticas tam saeculares quam regulares, ab iis, qui gladium portant, aut ab ullis aliis opprimi, aut vexari, vel eorum bona detineri non patiaris, sed si quae occupata fuerint, ea quamprimum per universum Franciae regnum, ubicumque sita sint, sine ulla litis aut processus forma, restitui facias.

Bonis eccle-
siarum.

Infeudationes quoque et concessionem quascumque, de quibuscumque terris, castris, locis et bonis, ad ecclesias, monasteria et pia loca quaecumque quomodolibet spectantibus, si quae a te seu tuis praefectis, gubernatoribus, vel ministris, ad favorem, sive catholicorum, sive haereticorum facta fuerint, revoces et annulles.

Religione ca-
tholica.

Verbis et factis etiam in conferendis gradibus regni, ostendas catholicos tibi esse carissimos, ita ut omnes clare cognoscant te ipsum percipere ut unica tantum religio, et illa Catholica et Apostolica Romana, quam nunc profiteris, in

eodem Franciae regno sit, et perpetuo vigeat et servetur.

Singulis diebus, legitimo cessante impedimento, recites coronam B. M. V.; quarta quaque feria litanias; singulis diebus sabbathi rosarium eiusdem B. Mariae, quam assumas pro tua peculiari advocata in coelis.

Ieiunia et caetera praecepta Ecclesiae, observes; et saltem quater in anno peccata tua sacerdoti idoneo sacramentaliter confitearis, et publice sanctissimam percipias Eucharistiam. Singulis item diebus sacram missam, more regum et principum catholicorum, devote audias. Dominicis vero et festis diebus (cessante similiter legitimo impedimento) intersis missae conventuali, vel solemni, in ecclesia vel capella regia, prout alii christianissimi et catholici reges consueverunt facere.

Ac praeterea aedifices, seu aedificari facias in singulis provinciis regni Franciae et principatu Bearn, unum monasterium virorum, vel mulierum religionis Monasticae vel Mendicantium ex religionibus reformatis.

Itemque ratifices et approbes sufficienter et legitime, et absque alia interpellatione, in Francia in manibus legati vel nuntii nostri et Sanctae Sedis Apostolicae quam primum, ibi fuerit, abiurationem et detestationem haeresum et errorum, necnon catholicae fidei professionem, ac omnia alia et singula per tuos procuratores praedictos in praesenti negotio facta et promissa, ac praesentia nostra mandata, et poenitentias acceptes et recipias, instrumentumque ratificationis, ad nos et S. Sedem Apostolicam, in forma authentica transmittas et realiter consignare facias.

Necnon ad catholicos principes scribas, significando et gratulando, quod in gratiam Sanctae Romanae Ecclesiae receptus

Precebus ad
B. V. M.

Ieiuniis, con-
fessione et mis-
sis.

Monasteris
aedificandis.

Ratificatione
omnium acto-
rum per procu-
ratores.

Notificatione
principibus

sis, qua (Deo favente) profiteberis te perpetuo permansurum.

De gratiarum
actione Deo red-
denda.

Iubeasque in omnibus locis regni tui gratias agi omnipotenti Deo pro tam insigni beneficio ab eo recepto. Prout etiam latius continetur in alia schedula per eundem Cosmum de mandato nostro ibidem publice lecta et promulgata, et per eodem Iacobum et Arnaldum procuratores tuos eorum propriis manibus subscripta; cuius tenorem hic et pro plene inserto et expresso haberi volumus. Quas quidem poenitentias et mandata, iidem Iacobus et Arnaldus, procuratores tui, grato et libenti animo recipere et acceptare dixerunt, receperunt et acceptarunt, et illa (Deo favente) observare et bona fide adimplere promiserunt et iurarunt, tactis iterum corporaliter sacrosanctis Dei evangelis supradictis.

His peractis,
et a legatis re-
ceptis Clemens
Henricum ab om-
nibus censuris
absolvit.

§ 11. Et successive, nos te in personis procuratorum tuorum praedictorum a quibusvis maioris excommunicationis, aliisque sententiis, censuris et poenis ecclesiasticis, quas quibuscumque haeresibus adhaerendo, et quaecumque facta haereticalia committendo, seu permittendo, aut illorum occasione quomodolibet incurreras, et in quas per felicis recordationis Sixtum praedecessorem praedictum, per eius litteras praedictas incurrisse declaratus fueras (etiamsi de anno MDLXXII eosdem errores et haereses Parisiis abiuraveris et detestatus fueris, et postea in eosdem errores et haereses relapsus sis), auctoritate apostolica, absolvimus et liberavimus, et in gremium Sanctae Ecclesiae recepimus, et sanctorum sacramentorum participationi restitimus, in forma Ecclesiae consueta; sperantes et confidentes, quod tu tantam huius Sanctae Sedis et nostrae benignitatem recognoscens, talem te in futurum, factis ipsis, praestabis et ostendes, ut sancta mater Ecclesia de tanto profectu, tuaque in il-

lam devotione ferventiori in dies, magis ac magis, spiritualis gaudii et laetitiae sentiat augmentum.

§ 12. Teque etiam in Domino hortantes, ut poenitentias salubres praedictas, aliaque praemissa a nobis, ut praefertur, iniuncta, non solum integre et inviolabiliter, sed etiam cumulate et ut catholicum principem et regem vere christianissimum decet, ex toto corde adimplere procures, ut in hoc nostram et Sanctae Sedis Apostolicae benevolentiam, in alio vero saeculo, divina tibi assistente gratia, aeternae retributionis gloriam consequi merearis.

§ 13. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis aliis, tam felicis recordationis Sixti praedicti, et pia memoriae Gregorii XIV, quam quorumcumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, litteris et constitutionibus, ac ordinationibus apostolicis, contra haereticos, etiam relapsos, illorumque credentes et fautores, quodcumque editis, et in corpore iuris clausis, sub quibuscumque tenoribus et formis, et quibusvis derogatoriis derogatoriis aliisque clausulis, ac irritantibus et aliis decretis in contrarium facientibus quibuscumque. Quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter expresseque derogamus, et caeteris contrariis quibuscumque.

§ 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, restitutionis, liberationis, receptionis, restitutionis, hortationis et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, et Beatorum Petri et Pauli apostolorum eius, se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno

1 Forte legi debet *adherentis*. (R.T.)

Eum hortatur,
ut quae sibi in-
iuncta sunt ad-
impleat.

Derogatio con-
trariorum

Clausulae poe-
nales

Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, decimo quinto kalendas octobris, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 17 septembris 1595, pont. an. IV.

Sequitur ratificatio Henrici regis, et promissio de adimplendo ea omnia, quae in praerelata constitutione sibi iniunguntur.

Henricus, Dei gratia, Francorum et Navarrae rex, universis et singulis praesentes nostras patentes litteras visuris et audituris, salutem.

Facti series exponitur.

Cum, sicut nobis innotuit, venerabilis P. D. Iacobus Davy Perroni dominus, ac noster in consilio status consiliarius, ac primus eleemosynarius, nunc episcopus Ebroicensis, ac Ven. P. D. Arnaldus de Ossato, decanus Vareni, Ruthenensis diocesis, nunc episcopus, seu nominatus ad Ecclesiam Redonensem, procuratores nostri, nostro nomine comparuerint coram Sanctissimo in Christo Patre et Domino D. Clemente Papa VIII, et Suae Sanctitati benedictionem et supremam absolutionem a censuris, alias per nos incursis et contra nos declaratis, postulaverint, et desuper per Suam Sanctitatem certum decretum fieri et promulgari obtinuerint, et in executionem et adimplementum dicti decreti haereses et errores omnes in scriptis legitime abiuraverint ac detestati fuerint, professionem sanctae fidei catholicae emisissent; et successive idem Sanctissimus D. Noster Papa certas poenitentias et mandata nobis iniunxerit, illasque et illa iidem procuratores nostri acceptaverint, et bona fide servare et adimplere, et quod nos gesta et promissa per eos ratificaremus et approbaremus, promiserint, prout latius continetur in litteris apostolicis desuper con-

fectis, quarum tenor sequitur de verbo ad verbum, et talis est, videlicet: Clemens Episcopus, etc. Charissimo in Christo filio Henrico Francorum et Navarrae regi christianissimo salutem et apostolicam benedictionem. Divinae gratiae, etc.

Ne de mandato praedictorum procuratorum in praemissis, et circa ea dubitare contingat, sed ut perpetuis futuris temporibus firmiter et clarius de mente, intentione et catholica fide nostra constare possit et constet; propterea nos coram illustrissimo et reverendissimo D. D. Alexandro Medicis I. U. D. tituli S. Praxedis, praesbytero cardinali praelibati Sanctissimi Domini Nostri Papae, et Sanctae Sedis Apostolicae legato, declaramus, omnia et singula in praesertis litteris apostolicis contenta nobis bene nota per praedictos procuratores nostros petita, oblata, promissa, dicta, facta, iurata, abiurata, acceptata, obtenta et in huiusmodi negotio quomodolibet procurata respective fuisse et esse, de nostra voluntate et mandato, ita petita, oblata, promissa, dicta, facta, iurata, abiurata, acceptata, obtenta et procurata respective in omnibus et per omnia, prout in praesertis litteris apostolicis continetur. Et ad maiorem cautelam, comparisionem, petitionem et oblationem per praedictos procuratores nostros factas, decretumque a praelibato Sanctissimo D. Nostro Papa desuper latum, abiurationemque et detestationem quorumvis haeresum et errorum, ac sanctae catholicae fidei professionem per eosdem procuratores factas, ac iuramenta quaecumque desuper praestita, necnon mandata et poenitentias per eundem SS. D. N. Papam nobis iniunctas et iniuncta, illorumque et illarum acceptationem et observationem, promissionem et iuramenta quaecumque desuper praestita super illorum et illarum observatione, absolutionemque inde se-

Ratificatio de qua in rubrica.

quutam, omniaque alia et singula in eisdem praesertis litteris apostolicis contenta specialiter et expresse ratificamus, acceptamus et approbamus, ac adimplere promittimus in omnibus et per omnia bona fide, iuxta eiusdem praesertis instrumenti vim, formam, continentiam et tenorem. Et in testimonium veritatis praesentes nostras patentes litteras manus nostrae subscriptione, et nostro solito sigillo munitas fieri mandavimus.

Datum Parisiis, die XIX septembris anno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, et regni nostri octavo¹.

HENRY.

N. Per Regem

Pendet sigillum magnum regium in cera.

Sequitur pontificium breve, quo Clemens Henrico gratulatur de ratificatione, Romanae aulae gaudium testatum facit, eumque ad perseverantiam adhortatur.

**Charissimo in Christo filio nostro Henrico Francorum regi christianissimo
Clemens Papa VIII.**

Charissime in Christo fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Prooemium.

Benedicimus Deum coeli, qui misericordiam suam magnam, quam per ministerium humilitatis nostrae in te operatus est, quotidie magis confirmat, et gaudium nostrum cumulat. Recepimus enim a dilecto filio nostro Alexandro cardinali Florentino nostro apostolico legato ratificationem a tua maiestate factam, qua omnia, quae a tuis procuratoribus Romae tuo nomine acta sunt, nostramque absolutionem et benedictionem, et

¹ Secretarii, qui de mandato Regis se subscripsit, nomen, qui antiquitate deletum, legi non potuit.

omnia a nobis ea de causa decreta, et litteris nostris atque apostolico diplomate compraeiensis, rata habuisti et comprobasti, atque ad ea perpetuo servanda te ipsum coram Deo, et eius sanctae Ecclesiae Catholicae, regia manus tuae subscriptione obstrinxisti; qua ex re tantam voluptatem cepimus, quantam animus noster capere maximam poterat; praesertim quia idem legatus noster, ut tuo in primis nomini est addictus, tuaeque salutis et gloriae percupidus, omnia ad nos accurate et subtiliter scripsit, quae gesta, quaeve dicta a te sunt, ut pene oculis intueremur, qua alacritate, qua hilaritate, qua pietate et devotione erga nos, et hanc Sanctam Sedem id egeris, denique quam prompte et sincere hac in re officii tui partes sis exequutus. Et nos quidem, fili charissime, ita semper de tua excellenti virtute, animique tui magnitudine et candore nobis polliciti sumus; hoc item a te boni omnes expectabant, qui nunc nobiscum summopere laetantur, et Deo immortalis singulares gratias agunt. Mirum est enim, quam optatus et iucundus acciderit hic nuncius venerabilibus fratribus nostris cardinalibus, aulae huius ordinibus, et iis omnibus qui divini honoris zelum habent, quique Dei opera in te in dies illustrius manifestari concupiscunt; quibus fundamentis a maiestate tua tam praeclare iactis caeteram superstructionem consentaneam fore, Dei adiutrice gratia, confidimus. Sic enim tibi Illius nomine pollicemur, qui te ex tenebris vocavit in admirabile lumen suum, cuius nos immeriti vicem in terris gerimus, si ita ut coepisti, in corde puro et conscientia bona, candide, recte, simpliciter coram Deo ambulabis, et omnes cogitationes, omnes actiones ac studia tua ad eius gloriam, eiusque verae catholicae fidei exaltationem converteris atque contuleris, ut certe Spiritu Sancto

Bona regis voluntas a Papa commendatur.

auctore, te facturum speramus. Ipse Deus fidelis et verax, qui diligentes se diligit, et honorantes se honorificat, Ipse benedicens benedicet tibi et multiplicabit super te dona sua, et inter christianissimos Francorum reges memorandum et gloriosum efficiet ad omnem posteritatis memoriam, et te, et regnum istud nobilissimum omni felicitate cumulabit. Te interea in spiritu charitatis ut filium charissimum complectimur, tibi que paterno affectu nostram apostolicam benedictionem impertimur. Caetera idem cardinalis et legatus noster, tuique amantissimus maiestati tuae coram uberius exponet.

Datum Tusculi sub annulo Piscatoris, die XIII octobris MDXCVI, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 13 octobris 1596, pontif. an. v.

CXLIII.

Archiepiscopo Salisburgensi facultas conceditur imprimendi Breviarium Romanum cum Proprio eiusdem Ecclesiae.

Venerabili fratri Wulfango Theodorico
archiepiscopo Salisburgensi

Clemens Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Summa fraternitatis tuae pietas et religio, ac singularis in nos et Apostolicam Sedem fides et observantia iure poscunt, ut piis votis tuis, quantum cum Domino possumus, libenter annuamus.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecisti, te ab initio tuae ad archiepiscopatum Salisburgensem electionis in animo habuisse ut in Ecclesia, civitate et diocesis Salisburgensi Breviarii et Missalis

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

Romani novissime reformati usus introduceretur, et ad piam huiusmodi tuam intentionem executioni demandandam diuturno et summo cum labore et studio Breviarii proprii Ecclesiae Salisburgensis reformationi, inde plurium sanctorum officii propriis partim deletis et resecatis, partim (eorum videlicet, quos magis approbatos iudicasti) lectionibus et orationibus reformatis, et ordine dispositis, incubuisse, ac demum pro ea, qua nos et Apostolicam Sedem prosequeris fide et observantia, antequam intentionem tuam executioni demandares, laborem hunc tuum nostrae et dictae Sedis censurae humiliter subiicere decrevisse; ac propterea lectiones et orationes proprias huiusmodi ad nos, ut illa examinare, corrigere et reformare, ac si ita nobis videretur, approbare et confirmare dignaremur, transmisisse; cupere vero, si et postquam dictae lectiones et orationes per nos approbarentur, Breviarium Romanum cum kalendario ad usum Ecclesiae Salisburgensis et cum insertione dictarum lectionum et orationum propriarum imprimi facere posse. Ac propterea nobis humiliter supplicari fecisti, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, cum iam iuxta desiderium tuum kalendarium ad usum dictae ecclesiae, ac lectiones et orationes proprias praedictas in congregatione sacrorum rituum examinari et reformari mandaverimus, ac per alias nostras in forma brevis litteras confirmaverimus et approbaverimus, tuum hunc piissimo et de catholica religione benemerenti antistite dignum laborem summopere commendantes, ac fraternitatem tuam, ut eo constantius catholicae fidei restituendae et propagandae, ac divino cultui augendo, cleroque et populo tuae curae commissis in via mandatorum Domini dirigendo

bandum a S. Sede transmitti.

Clemens et ceteri, ut illud imprimere possit una cum Breviario Romano.

et reformando, prout facis, deinceps incumbas, amplioribus favoribus et gratiis prosequi volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuae, ut Breviarium Romanum cum kalendario ad usum praedictae Ecclesiae Salisburgensis ordinato, dictisque lectionibus et orationibus propriis Sanctorum Ecclesiae Salisburgensis per nos approbatis ubicumque tibi placuerit, quam emendatissime tamen, et iuxta nostram emendationem, typis cudi facere, et ad usum praedictae Ecclesiae evulgare libere et licite valeas, auctoritate apostolica, tenore praesentium, licentiam et facultatem concedimus et indulgemus.

§ 3. Et insuper omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus praesertim librorum impressoribus et bibliopolis, ne durante decennio proximo Breviarium huiusmodi sine tua speciali licentia impressum vendere, aut venale habere, vel proponere audeant vel praesumant, sub excommunicationis latae sententiae poena, interdicimus et prohibemus.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac prohibitionibus in contrarium praemissorum a quibuscumque Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, et dicta Sede factis, necnon statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegii quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum sub annulo Piscatoris, die XXVI octobris MDXCVI, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 26 octobris 1596, pont. an. v.

CXLIV.

Confirmatio decreti Congregationis Concilii, quo declaratur provisum de parochiali ecclesia per concursum, censendum esse approbatum in illa civitate, vel oppido tantum, ubi est parochus.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ad Romanum Pontificem spectat dubia quaecumque circa personarum ecclesiasticarum iurisdictionem, praesertim circa confessiones christifidelium audiendas, opportuna declaratione removere, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

§ 1. Cum itaque in congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum dubium propositum fuit: An provisum de parochiali ecclesia per concursum censendum sit approbatum idoneus minister ad audiendas confessiones in illa dioecesi, in qua ipsam parochialem obtinet, tum eorum qui habent privilegia eligendi idoneum confessorem, tum etiam illorum qui non habent huiusmodi privilegium, sed parochorum consensum; cumque Congregatio praedicta responderit: Censeri dumtaxat in ea civitate, vel oppido, ubi sita est parochialis, non autem passim per totam dioecesim.

§ 2. Nos hanc dictae Congregationis declarationem perpetuo confirmantes et approbantes, quaecumque pro tempore de parochiali ecclesia per concursum provisum idoneum ministrum approbatum ad audiendas confessiones, tam eorum qui privilegium eligendi confessorem, quam eorum qui sine huiusmodi privilegio parochorum suorum consensum ha-

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

Archiepiscopus Salisburgensis officium proprium suae dioecesis commisit, et appro-

Exordium.

Exordium.

Decretum Sacrae Congregationis Concilii.

Confirmatio pontificia.

bent, in ea civitate, vel oppido, ubi parochialis ecclesia sita est tantum, non autem passim per totam dioecesim censendum esse. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, sublata eis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritale, iudicari et definiri debere declaramus.

§ 3. Non obstantibus quibusvis statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum sub annulo Piscatoris, die xxvi octobris MDXCVI, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 26 octobr. 1596, pontif. an. v.

CXLV.

Primicerio collegiatae ecclesiae Sancti Marci Venetiarum conceditur facultas utendi mitra et baculo, benedicendi paramenta et ornamenta ecclesiastica, necnon benedictionem supra populum impendendi¹.

Dilecto filio moderno et pro tempore existenti primicerio insignis collegiatae ecclesiae S. Marci Venetiarum

Clemens Papa VIII.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem.

Decet Romanum Pontificem insignium ecclesiarum decorem, ac personarum in eis dignitates primarias obtinentium ornamentum et dignitatem, quantum cum Domino potest, augere, prout piorum et nobilium virorum vota exposcunt, ac alias in Domino conspicitur salubriter expedire.

§ 1. Sane, cum, sicut pro parte dile-

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

ctorum filiorum nobilium virorum ducis, et domini Venetorum nobis nuper expositum fuit, insignis collegiata ecclesia Sancti Marci Venetiarum, quae a dominio Venetorum magnificentissimo sumptu exstructa, et ornamentis ecclesiasticis, ac vasis sacris, et reliquo ecclesiastico apparatu, ditissime et perabundanter referta existit, ac ab Ordinarii iurisdictione exempta, Sedique Apostolicae immediate subiecta est, et in qua corpus gloriosi evangelistae S. Marci, summa cum totius senatus et populi Venetiarum veneratione asservatur, ita conspicua et illustris existat, ut merito gratis et privilegiis decoranda videatur; cupiantque dux et dominium praedicti ad maiorem ipsius ecclesiae decorem et ornatum, te, qui dignitatem ibi principalem obtines, amplioribus privilegiis, quam quae hucusque per Romanos Pontifices praedecessores nostros et Sedem Apostolicam, concessa sunt, exornari; nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignemur; nos igitur privilegiorum et concessionum quarumcumque tibi, ac pro tempore existenti primicerio istius Ecclesiae concessorum et factarum, et litterarum desuper exeditarum tenores praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, tibi, qui vigore huiusmodi privilegiorum primam tonsuram eidem Ecclesiae inservientibus conferre potes, ut in omnibus actibus solemnibus, ac etiam processionibus, mitra et baculo aliisque pontificalibus insignibus in ecclesia praedicta et aliis ecclesiis illi subiectis, uti, et indumenta et ornamenta ecclesiastica quaecumque, in quibus tamen unctio sacra non est adhibenda, pro usu earundem ecclesiarum dumtaxat, benedicere, necnon in praedicta S. Marci et aliis illi subiectis ecclesiis solemnem benedictionem

Indultum de quo in rubrica.

supra populum (quando aliquis S. R. E. cardinalis legatus vel nuncius, aut alius praelatus superior ibi praesens non sit) impendere libere et licite valeas, auctoritate apostolica, tenore praesentium, facultatem concedimus et impertimur.

Obstantium derogatio.

§ 2. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibus et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die septima novembris MDXCVI, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 7 novembris 1596, pontif. an. v.

CXLVI.

Fratres Ordinis Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum, nullo etiam quarti voti praetextu vel indulto, de caetero recipiant Fratres Minores S. Francisci de Observantia, aut alterius strictioris Ordinis professores¹.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Hic Ordo, respectu quarti voti, strictior aliis reputabatur.

Nuper ad nos perlatum est, religiosos Ordinis B. Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum, praetextu cuiusdam indulti apostolici dicto Ordini antiquitus concessi, professores Ordinis Fratrum Minorum de Observantia nuncupatos, et alios regulae strictioris, in eorum sodalitate, seu domos, aut conventus recipere. Quare cum id saepius meritis poenas eludendi causa fiat, et ex hoc multa

¹ Eiusmodi privilegium, quod scilicet iste Ordo, respectu quarti voti, caeteris ordinibus strictior esset, edixerat Calixtus III in sua constitut. IX: *Super gregem*, tom. v, pag. 141. Et de institutione eiusdem Ordinis, aliisque eum concernentibus vide in constitut. Gregorii IX: *Devotio- nis*, tom. III, pag. 485.

scandala in populo generentur, et alia multa incommoda nascentur.

§ 1. Nos huiusmodi scandalis obviare, et quieti religiosorum prospicere cupientes, tenoremque dicti indulti, perinde ac si de verbo ad verbum insereretur, praesentibus pro expresso habentes, ne quis praelatorum, seu superiorum, aut fratrum conventuum, seu domorum dicti Ordinis Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum, tam in regnis Hispaniarum, quam alibi consistentium, quavis ille dignitate, praeceminentia, praerogativa vel munere fungatur, quemquam Ordinis Fratrum Minorum de Observantia, aut cuiusvis strictioris regulae, quam sit regula dictorum religiosorum Beatae Mariae de Mercede, praetextu cuiusvis indulti seu privilegii apostolici, recipere audeat vel praesumat, etiamsi habeant privilegium id faciendi, causa quarti voti, quod ipsi professores Ordinis B. Mariae de Mercede huiusmodi faciunt, apostolica auctoritate, tenore praesentium, districte prohibemus.

§ 2. Declarantes regulam strictiorem esse iudicandam alia ratione, quam respectu quarti voti. Decernentes ex nunc irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus privilegio, seu indulto huiusmodi, quod, harum serie proprio motu, revocamus et abolemus, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti Ordinis B. Mariae de Mercede, iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, in genere vel in specie, ac aliter in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus

Hic Pontifex contrarium decernit.

Subdens alia ratione quam quarti voti regulam strictiorem esse iudicandam.

Contrariis derogat.

et singulis, etiamsi de illis illorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio habenda foret, illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis, alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem, quod praesentium transumptis etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiv decembris, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 24 decembris 1596. pontif. an. v.

CXLVII.

Iurisdictio consulum artis aromatariorum Urbis cognoscendi causas ad artem spectantes, cum indultorum concessione.

Clemens episcopus, servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Laudabilis Apostolicae Sedis rectitudo, quae in suis actibus provida circumspectione dirigitur, fidelium quorumlibet,

1 Quoad locum Aromatariorum in causis discussionum vide in constitut. xlvii Pii V: *Cum officio*, tom. VIII, pag. 118. — Hanc bullam non praedecedere iurisdictioni gubernatoris Urbis, hic idem Pontifex declaravit die xxiv martii MDCIV, quam non pono, quia hoc tantum continet quod in praxi notissimum est, ipsaque bulla penes notarios civiles gubernatoris registrata est.

eorum praecipue, qui ad humani corporis infirmitates curandas pharmaca et alia medicamenta opportuna, operosae diligentiae studio, parare et impendere dignoscuntur, indemnitati libenter consulit, et dispendiis occurrit, ac quae propterea provide ordinata, ac etiam ab ipsa Sede eis concessa fuisse dicuntur, ut firmiora subsistant, saepius approbat et confirmat, aliasque desuper disponit, prout rerum et personarum qualitate debite pensatis, ad publicam utilitatem et salutem conspiciunt in Domino salubriter expedire.

§ 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum consulum ac universitatis et collegii aromatariorum Urbis petitio continebat, quod licet ipsi, eorumque antecessores pro felici artis aromatariarum, et illam exercentium statu et administratione, diversa statuta, ordinationes et capitula ediderunt, eaque deinde apostolica auctoritate confirmata, et nonnulla alia privilegia et indulta ipsis aromatariis et eorum universitati ac collegio huiusmodi, per diversos Romanos Pontifices praedecessores nostros, sub certis modo et forma tunc expressis concessa fuerint; nihilominus dicti aromatarii his etiam statutis, ordinationibus, capitulis, privilegiis et indultis suffulti, aliqua in dies damna et incommoda, tam in consequendis eorum creditis, quam alias, pro temporum ac personarum malitia et diversitate, subeunt.

§ 2. Quare pro parte consulum, ac universitatis, et collegii praefatorum, nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus statutis, capitulis, ordinationibus, privilegiis et indultis huiusmodi, pro illorum subsistentia firmiori, et ne ars ipsa illamque exercentes, dum aliis prosunt et prodesse student, suaeque pharmaca et alia remedia corpori humano necessaria credunt, damnis et incommotis afficiantur, sed suo exercitio debite in publicam

utilitatem adimplendo efficacius intendant, robur apostolicae confirmationis adiacere, ac alias in praemissis, per infrascriptae ordinationis remedium, amplius providere de benignitate apostolica dignemur.

§ 3. Nos igitur aequum esse censentes, ut qui prompte et fideliter sua ministeria obire conantur, congruam mercedem recipiant, ac a litium incommodis et dispendiis releventur, consules et singulares personas universitatis et collegii huiusmodi, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innotati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes; necnon statutorum, ordinationum, capitulorum, privilegiorum et indultorum praedictorum, ac litterarum apostolicarum, et aliarum scripturarum desuper confectarum, et inde sequutorum quorumcumque tenores ac datas praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia et singula universitatis et collegii huiusmodi statuta, ordinationes et capitula (licita tamen et honesta) necnon quaecumque privilegia, concessionem, immunitates, gratias et indulta eidem universitati et collegio, ac artem huiusmodi exercentibus, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac Sedem et Cameram Apostolicas, usque in hunc diem quomodocumque et quomodocumque concessa, quatenus tamen in usu existant, omnesque et singulas desuper confectas scripturas ac litteras et cedulas, de motu proprio, vel alio modo signatas, cum omnibus et singulis clausulis, etiam decretis in eis contentis et apposis, auctoritate praedicta tenore earumdem pra-

Statutorum
et privilegiorum
confirmatio.

Causae huius
concessio.

Prohibe
universitatis
aromatariorum.

sentium, perpetuo approbamus et confirmamus, ac etiam innovamus et de novo concedimus, illisque perpetuae et inviolabilis firmitatis apostolicae robur adiacimus, ac illa omnia per et ad quos nunc spectat, et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, et eidem stari volumus et mandamus, omnesque et singulos iuris et facti, ac quosvis alios etiam substantiales defectus, si in eis vel aliquorum intervenerint, aut intervenisse dici vel praetendi possit, supplemus. Et nihilominus, auctoritate et tenore praedictis, statuimus et ordinamus, volumusque et decernimus, ac etiam aromatariis eorumque universitati et collegio huiusmodi concedimus et indulgemus:

§ 4. Quod nulli prorsus aromatarii debitores suos pro causis ad ipsam aromatariam spectantibus in alio tribunali, quam consulatus ipsorum, convenire ullo modo possint; alioquin qui ex eis hoc forum et iudicium declinaverit, toties poenam sex scutorum ecclesiae et hospitali S. Laurentii in Miranda nuncupati de Urbe applicandorum, irremissibiliter incurrat.

§ 5. Quodque omnes et singulae personae, etiam ecclesiasticae ac quovis privilegio suffultae, in et pro quibuscumque pharmacis et rebus medicinalibus soli consulatui in prima instantia subiectae sint et esse censeantur, omnesque causas, in quibus de hisce rebus quoquo modo agitur seu agi contingeret pro tempore, in solo ipsius consulatus tribunali in dicta prima instantia, iuxta felicis recordationis Gregorii Papae XIII, praedecessoris nostri, motus proprii formam ac tenorem cognosci ac terminari debeant, exceptis tamen illis causis, in quibus in vim obligationis Camerae Apostolicae agatur.

§ 6. Et insuper liceat eidem consuli- bus praesentibus et futuris, absque aliquo

Aromatarii in
eorum consula-
tu tantum de-
bitores conveni-
ant

Nemo etiam
privilegiatus fo-
rum declinare
possit

Facultas con-
sulum visitandi
et puniendi dro-
gherios et alios.

cuiuscumque impedimento, drogherios et omnes alios, qui speciariae vel alias quascumque res medicinales ad praedictam artem quomodolibet spectantes et illam concernentes (pro quibus rebus eidem consulatui pari modo subsint, exceptis tamen his, quae cum prothomedici interventu visitari et recognosci debent), sive in parva, sive in magna quantitate vendiderint, etiamsi quamvis aliam artem mixtim exercuerint, visitare et recognoscere, ac quidquid corrupti aut vitii et adulterati in eisdem repertum fuerit, sive totum sive partem, necnon etiam ipsomet aromatariorum libros, in quibus fraudes aliquas commissas detectum erit, proici ac comburi facere; necnon dictas res vitiatas quascumque ac corruptas vendentes, seu venales proponentes et praeparantes, iuxta delicti et negligentiae qualitatem, debitis poenis, non tamen corporis afflictivis, afficere, quae etiam poenae ecclesiae et hospitali praefatis eo ipso applicentur et applicatae censeantur.

Fides libris
aromatariorum
danda.

§ 7. Ac quod aromatariorum libris, quos mercantili more, vel secundum usum et consuetudinem dictae artis tenuerint, plena et indubia ubique fides, in iudicio et extra illud in omnibus, iuxta formam motus proprii pia memoriae Iulii Papae III, etiam praedecessoris nostri, super hoc disponentis, usque ad quinquennium tantum, et non ultra adhibeatur.

Fideiussores
teneantur pro
his, pro quibus
reddiderunt se
sponsors.

§ 8. Ac illi omnes, qui in huiusmodi libris, pro rebus inde habitis, debitores scripti reperientur, intelligantur et sint usque ad dictum tempus pro re scripta obligati, etiam si res ipsae non suo, sed aliorum quorumvis usui, de ipsorum tamen debitorum ordinatione, inserviissent seu inservisse dicerentur.

§ 9. Talesque debitores praescriptionem aliquam contra huiusmodi aromata-

riorum credita, si aliunde quam ex eorum libris probentur, tam quoad praeterita quam quoad futura, nisi post lapsum sexdecim annorum iuxta, praedictae Urbis statuta, allegare seu praetendere nequeant; non obstante quod forsitan alias quodvis aliud praescriptionis huiusmodi tempus, etiam magis breve per Iulium ac Gregorium praedictos, et seu alios Romanos Pontifices, similiter praedecessores nostros, concessum sive statutum reperitur.

§ 10. Praeterea quod dicti aromatarii, pro quibusvis pharmacis et rebus medicinalibus ac medelis per eos ad quasvis infirmitates subministratis, praeferrantur et praeferrri omnino debeant omnibus et singulis aliis cuiusvis defuncti vel decocti, aut alias quantumvis privilegiati non solventis creditoribus, etiam quantumvis potioribus ac anterioribus, et quasvis obligationes, etiam camerales, ac publica instrumenta etiam iurata, ac quavis hypotheca vallata, etiam causa dotis, et quasvis alias clausulas seu cautelas in se continentes habentibus, usque ad summam quinquaginta scutorum tantum.

§ 11. Neque sub aliqua bonorum discussione comprehendantur, nullaque cessio bonorum, sive quinquennalis aut alia dilatio, vel capitulum *Odoardus*, seu aliud quodlibet remedium, a iure vel ex speciali gratia principis, introductum seu concessum contra dictos aromatarios, et in eorum praeiudicium super consequitione suorum creditorum, occasione medelarum et aliarum rerum medicinalium debitorum usquam valeat, nec debitoribus ipsis in aliquo suffragetur.

§ 12. Et haeres defuncti solutionem rerum medicinalium huiusmodi, pro quibus ipse defunctus erat descriptus debitor, et etiam funeralium, etiam praetextu quod adiverit haereditatem cum beneficio legis et inventarii, retardare vel differre,

sexdecim anno-
rum tantum con-
tra eos allegari
potest.

Prioratis et
potioritatis pri-
vilegium etiam
contra privile-
giatos pro se. 50
tantum.

Aromatarii
non veniunt in
discussione.

Exequutio sub
quovis prae-
textu retardari
non possit.

aut impedire minime possit, quin exequutio super bonis haereditariis interim fiat.

Mulieres te-
neantur solvere
res ipsis prae-
stias etiam in
vita mariti.

§ 13. Mulieres vero, viris decoctis vel mortuis, si haereditas solvendo non sit, teneantur solvere eas omnes res medicinales, quae pro ipsismet mulieribus servierunt, licet sub nomine et debito viri in dictis libris notatae reperiantur, usque ad summam tamen vigintiquinque scutorum tantum, factis prius per eosdem aromatarios debitis diligentibus, etiam iudicialibus, contra dictorum virorum sic defunctorum aut decoctorum bona.

Mulieres pos-
sint obligari pro
se et familia pro
se. 15.

§ 14. Et eadem mulieres pro rebus medicinalibus illarum filiis et familiaribus, relicisque familiae de illarum ordine traditis, usque ad summam quindecim scutorum obligare se possint.

Quando ap-
pellari possit a
sententia consu-
lum, et de depo-
sito faciendo, et
ubi sit appellan-
dum.

§ 15. Neminique licitum sit a sententia consulum praedictorum appellare, ubi de summa minori, quam decem scutorum, praevia debita taxa, reductorum, agetur, ac minus recursum habere, nisi prius facto actuali deposito penes pro tempore existentem collegii notarium. In aliis vero causis dictam summam excedentibus, laicis videlicet ad forum seu tribunal Capitolinum, vel ad Cameram Apostolicam, aut ipsius Camerae clericorum decanum pro tempore existentem; praelatis vero et personis ecclesiasticis ad Cameram praedictam dumtaxat appellatio permissa intelligatur. Semelque et non ultra appellare vel recurrere liceat, et hoc casu pro tempore existens iudex appellationum seu decanus Camerae huiusmodi, de eisdem causis summarie et de plano, ac sine strepitu et figura iudicii, sola facti veritate inspecta, cognoscere debeant.

Nullus iudex
possit reassu-
mere aromata-
riorum causas.

§ 16. Pro praemissorum autem faciliiori exequitione et observatione districtius inhibemus atque interdicens, nunc et pro tempore existentibus gubernatori et senatori, ac etiam vicario dictae Urbis,

necnon auditori Camerae praedictae, eorumque locumtenentibus, ac quibusvis aliis iudicibus et officialibus ecclesiasticis ac saecularibus, quacumque auctoritate et facultate suffultis, ne aliquas huiusmodi causas reassumere, vel ad se avocare, aut aliquem praemissa de causa debitorem ad eos recurrentem audire vel admittere, nec se se in illas, contra praesentium tenorem, etiam praetextu quarumcumque facultatum et privilegiorum eis concessorum, etiam ex officio, et ad cuiuscumque instantiam, vel alio quovis modo ingerere seu immiscere; minusque ipsos aromatarios, aut eorum universitatem, aut collegium huiusmodi in aliquo super praemissis molestare vel impedire, seu molestans aut impediens favere audeant vel praesumant.

Clausulae
praeservativae.

§ 17. Decernentes praesentes litteras nullo unquam tempore, ex quocumque capite vel causa, de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, in ius, vel controversiam vocari, aut adversus illas quodvis iuris vel facti, aut gratiae remedium impetrari posse, sed semper et omni tempore contra et adversus quascumque impugnationes, validas et efficaces existere, suosque effectus sortiri et obtinere. Ac ita praemissis omnibus per suprascriptos, nec non alios quoscumque superiores et iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, necnon S. R. E. cardinales, sublata eis nec non eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in quavis causa et instantia iudicari et definiiri debere, necnon irritum et inane si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae de-
rogatoriae.

§ 18. Non obstantibus praemissis, nec non constitutionibus et ordinationibus

apostolicis sub quavis forma et expressione verborum conceptis, necnon praedictae Urbis iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, necnon indultis, atque litteris apostolicis eidem Urbi, ac dilectis filiis populo Romano, necnon gubernatori, senatori et vicario Urbis, atque auditori Camerae Apostolicae huiusmodi, necnon aliis iudicibus, superioribus et personis ac locis piis, illorum quoque administratoribus sub quibuscumque tenoribus ac formis, necnon cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, atque aliis efficacioribus et insolitis clausulis, ac efficacissimis, irritantibus quoque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu simili, necnon ex certa scientia, atque de apostolicae potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus, necnon alias quomodolibet et quandocumque concessis, confirmatis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, necnon expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores huiusmodi, perinde ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, necnon forma in illis tradita observata inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse harum serie derogamus, necnon derogatum esse volumus et decernimus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio p^u-
nalis.

§ 19. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, concessionis, roboris, adiectionis,

mandati, suppletionis, statuti, ordinationis, concessionis, indulti, inhibitionis, interdicti, singulorum decretorum derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare, etc.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, tertio kalendas ianuarii, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 30 decembris 1596, pontif. an. v.

CXLVIII.

Prohibet gubernatoribus hospitalis sanctissimae Annunciatae civitatis Neapolitanae quominus legata et alia relicta dicto hospitali in usus, praeter mentem testatorum, insumant¹.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem in his auctoritatis suae partes libenter interponere, per quae legata et bona piis locis a fidelibus relicta conserventur, prout in Domino salubriter conspiciat expedire.

§ 1. Accepimus siquidem, quod cum hospitali Sanctissimae Annunciatae civitatis Neapolitanensis a diversis fidelibus eorum haereditates et bona (sive per viam testamenti, sive donationis, aut ex contractu, vel alias diversimode) relinqui et donari soleant, ea lege, ut ex eorumdem bonorum fructibus pars in pia opera distribuatur, et pars in commodum dicti hospitalis in emptionem censuum, aut bonorum stabulorum convertatur; quia vero interdum ob eiusdem hospitalis necessitates, illius gubernatores, parte dictorum fructuum, quae in alios usus destinata est, in usus dicti hospitalis utuntur, et

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Exordium.

Causae prohibitionis de qua in rubrica.

pro eius restitutione postea alios redditus eiusdem hospitalis alienare coguntur in non modicum eiusdem hospitalis praedictum, quo etiam fit, ut alii christifideles sua bona aliis locis piis potius quam dicto hospitali relinquunt.

Prohibitio.

§ 2. Quare nos eiusdem hospitalis commodo et utilitati, ut par est, opportune providere volentes, motu proprio et ex certa scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine, modernis pro tempore existentibus dicti hospitalis gubernatoribus, officialibus et ministris quibuscumque (sub privationis officiorum, quae obtinent, ac inhabilitatis ad illa et alia imposterum obtinenda, necnon indignationis nostrae poenis) interdicimus et prohibemus, ne quacumque parte fructuum, honorum et haereditatum praedicto hospitali, tam hactenus relictorum, quam deinceps relinquendorum, contra et praeter voluntatem testatorum et legatariorum, aut donatariorum, etiam pro necessitatibus eiusdem hospitalis, uti possint vel audeant; sed fructus ipsos et quascumque illorum partes, iuxta dispositiones eorumdem testatorum, legatariorum et donatariorum, convertere et erogare omnino curent. Et nihilominus, qui secus fecerint, illos ad restitutionem de suo proprio teneri volumus et statuimus. Sicque in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices, ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et deniri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Derogatio contrariorum.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac eiusdem hospitalis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia

roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem gubernatoribus, officialibus vel ministris in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die vii ianuarii MDXCVII, pontificatus nostri anno quinto.

Dat. die 7 ianuarii 1597, pontif. an. v.

CXLIX.

Decernit provisores et procuratores hospitalium Reginae, in oppido Balnearum, et Regis, in civitate Colimbriensi, qui uno triennio provisoris seu procuratoris officio perfuncti sunt, ad idem officium, nonnisi post integrum sexennium, eligi posse¹.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut accepimus, provisores hospitalium Reginae, in oppido Balnearum, et Regis, in civitate Colimbriensi, necnon procuratores, qui vulgo *Almojarifex* ibi dicuntur, ex canonicis saecularibus Congregationis S. Ioannis Evangelistae, in regnis Portugalliae sub regula et habitu Sancti Georgii in Alga Venetiarum institutae, eligi soleant, eorumque officium ad triennium duret, maximeque expediat, ut qui dicto officio uno triennio sunt perfuncti, non possint ad idem officium iterum immediate eligi.

§ 2. Nos propterea felici regimini doctorum hospitalium providere volentes, motu proprio, et ex certa scientia, maturaque deliberatione, ac de apostolicae potestatis plenitudine, harum serie per-

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

² Legimus *Almojarife*.

(R.T.).

In statutis huiusmodi hospitalium cavebatur, ne provisores et procuratores, post primum triennium, ad eadem officia eligi possent.

Decernit Clemens integrum sexennium interlabi debere.

petuo statuimus et ordinamus, ut qui uno triennio dicto provisoris seu procuratoris officio perfunctus est, ad idem officium, nisi post lapsum integrum sexennium, de novo eligi non possit; ac irritum et inane existat quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Quocirca dilectis filiis eiusdem Congregationis generali et canonicis praesentes committimus et mandamus, ut statutum et ordinationem nostram huiusmodi, ut decet, perpetuo observent et observari curent.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et congregationis ac hospitalium praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XII februarii MDXCVII, pontificatus nostri anno sexto.

Dat. die 12 februarii 1597, pontif. an. VI.

CL.

Erectio collegii pauperum puellarum, et monasterii monialium in oppido civitatis Angelorum, Tlascalanensis dioecesis, in Indiis Occidentalibus¹.

Clemens episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Superna dispositione, cuius inscrutabili providentia, ordinationem suscipiunt universa, super eminenti apostolicae dignitatis specula, meritis licet imparibus, constituti, ad ea, per quae collegia pauperum puellarum virginum, necnon monasteria monialium cum religionis pro-

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

pagatione ubilibet erigantur, et erecta salubriter dirigantur, libenter intendimus, ac quae propterea pro necessariis puellarum et monialium huiusmodi alimentis, et alias pie et religiose per venerabiles fratres nostros episcopos, et alios ecclesiarum praelatos proinde dicuntur ordinata, apostolicae confirmationis munimine roborantes, fideles ipsos, ut lapsus suos piis operibus emendare, et sacra loca devote visitare facilius assuescant, indulgentiis et peccatorum remissionibus ad id nonnunquam invitamus, aliasque disponimus, et in his nostri pastoralis officii partes favorabiliter impertimur, prout locorum et personarum qualitate pensata, in Domino conspiciamus salubriter expedire.

§ 1. Sane pro parte venerabilis fratris nostri Didaci episcopi Tlascalensis in Indiis Occidentalibus maris Oceani, quae nova Hispania vocatur, nobis nuper exhibita petitio continebat, quod alias, postquam quondam Ioannes Baranco, incola oppidi, civitatis Angelorum, nuncupati Tlascalensis dioecesis, in humanis agens, pia devotione ductus, ut terrena in ecclesiastica, et transitoria in aeterna bona felici commercio commutaret, decreverat, quod de certa parte bonorum sibi a Deo collatorum in dicto oppido unum collegium, in quo pauperes virgines ad instar collegii in civitate Mexicana ad eum finem instituti, alerentur, fundaretur et dotaretur; ipseque Ioannes (qui postmodum condens de bonis suis in eius ultima voluntate testamentum collegium praefatum in omnibus eius bonis haerem universalem instituit) ordinaverat, quod, ultra idem collegium, simul cum eo unum monasterium monialium ex proventibus ac bonis ipsius collegii, quae eius iudicio huic oneri sufficere videbantur, prout revera sufficiebant, ad omnipotentis Dei laudem, erigeretur et constitueretur; et

Ioannes Baranco monasterium monialium et collegium virginum in oppido civitatis Angelorum suo aere erecta et dotata.

Directioni et gubernio Senatus dicti oppidi commiserat.

Postmodum iurisdictioni et regimini episcopi Tlascalensis supposit.

Data et facultate constitutiones pro eis condendi.

In monasterio duodecim moniales recipiendas esse iussit.

Et in eis recipiendis praelationem virginibus collegii a se erecti tribuit.

Episcopus itaque locum monasterio designavit.

deinde dictus Ioannes pro directione et gubernio huius tam pii et laudabilis operis ab initio dilectos filios senatum, rectorem et ipsosmet senatores dicti oppidi, uti collegii et monasterii construendorum huiusmodi patronos deputasset; attamen paucos post dies, existimans praefatum Didacum, necnon successores suos pro tempore existentes episcopos Tlascalenses huic muneri melius incumbere posse, senatum, rectorem ac senatores praefatos, quos in patronos prius adsciverat, revocaverat, ac illorum loco, pro provido gubernio collegii et monasterii construendorum huiusmodi, Didacum et successores suos episcopos Tlascalenses huiusmodi patronos et defensores nominavit; et insuper voluerat, quod idem Didacus episcopus omnimodam potestatem statuta, capitula, constitutiones et ordinationes condendi, praescribendi, utraque exequendi, quae ad directionem et gubernium eorundem collegii et monasterii construendorum conducere iudicaret, et quae idemmet Ioannes in praecedentibus documentis illorum occasione editis, sibi reservaverat, haberet; necnon quod dictum monasterium numero duodecim monialium tantum constaret, ac etiam quod in earum receptione et ingressu virgines ex praefato collegio, quae se Deo dicare, idemque monasterium ingredi velent, praeferrantur, praefatus Didacus episcopus, facultate sibi sic attributa utens imprimis, quod dictum monasterium monialium eidem collegio sic fundato contiguum, et incorporatum foret, adhacreretque parieti illius horti, videlicet in aedibus a via publica, quae dicitur a foro Porticu et Conca praedicti oppidi, ad plateam hospitalis Immaculae Conceptionis Beatae Mariae Virginis, iuxta angulum confinem domui dilectorum filiorum haeredum quondam Ioannis Limiga existentibus ad hoc per dictum Ioannem

fundatorem Cuentis¹, ac inibi aedificaretur domus sufficiens cum ecclesia, sacrorario, choro superiori et inferiori, claustrario, dormitorio, operatorio, novitiatu et reliquis omnibus officinis in similibus monasteriis et collegiis fieri solitis, et opportunis; quorum monasterii et collegii invocatio, titulus et denominatio esset *De Iesu Maria*. Ordo vero ipsius monasterii et regula, quam illius moniales observare deberent, Beati Hieronymi essent; denique moniales ad formam, normam et regularia instituta caeterarum dicti ordinis monialium, et illius generali subditarum, sed tamen sub obedientia et iurisdictione Ordinarii loci se accomodare deberent; ac tam monasterium erigendum, quam illius moniales huiusmodi septis et clausura congruenti, etiam ad invicem unirentur, itaut ne porta quidem aut ingressus eidem monialibus, ut ad dictum collegium accedere possent, permitteretur; quinimo nullum cum virginibus collegio adscriptis commercium haberetur, nisi speciali licentia a Sede Apostolica desuper obtenta. Praeterea idem Didacus episcopus, attendens testatoris voluntatem et expressam dispositionem, videlicet, quod in dicto monasterio erigendo duodecim tantum adessent moniales, quae et proventibus, et bonis ipsius collegii ali deberent, prout istud onus eidem collegio imposuerat, statuit, ut de tempore, quo monasterium constructum, et debita clausura munitum, ac in illo moniales introducendae forent ex ipsis virginibus in huiusmodi collegio degentibus secundum ordinem et praelationem a dicto Ioanne fundatore praescriptam assumerentur, nisi religionem ingredi recusarent, quo casu aliae virgines pauperes et honestae et spectatae virtutis ad arbitrium patroni eligerentur; ut autem tolleretur occasio di-

Titulum I. M. et S. Hieronymi regulam dedit.

Clausuram posuit.

Interdictio inter moniales et virgines collegii commercio.

¹ Editio Romana habet sic; nos legimus *emptis*. (R.T.).

Generali et canonicis mandata decreti huius exequutionem.

Contraria tollit.

Pontifex sollicito procurandi monasteriorum et collegiorum pauperum virginum fundationes.

Pensionem a collegio monialibus solvendam statuit.

scordiarum inter virgines collegio adscriptas, et Deo dicatas, seu moniales ratione portionis eisdem monialibus praestandae, voluit ipse Didacus episcopus, ut pro victu et vestitu ipsarum monialium, ac servis et ancillis, necnon medico, chirurgo et pharmacis, ac demum pro cera, vino et oleo ad cultum divinum necessariis, dilecti filii praefecti seu praesides dicti collegii pensionem annuam mille et quingentarum librarum monetae communis illarum partium, quae inibi vernacule *pesos de zipusque* vocatur, summam nonigentorum et viginti ducatorum auri de Camera, vel circa constituentium penderetur, dictaeque pensionis solutio quarto quoque mense pro eius rata fieret, ac ea mediante collegium praefatum nihil ultra monasterio et monialibus praedictis debeat. Caeterum quia iste duodecim monialium numerus ita exiguus videbatur, ut a tam paucis divina munia rite adimpleri nequirent, praesertim si e dicto numero tres moniales pro instructione, institutione et moderatione virginum in collegio praedicto existentium educerentur, ac in ipso collegio retinerentur; declaravit ultra et praeter istas duodecim moniales, aliquas alias honestas virgines in praedicti monasterii erigendi moniales admitti et recipi debere, soluta tamen certa pecuniarum quantitate in earum eleemosynam, ut moris est, aliis illarum partium monialium monasteriis; quandoquidem hac ratione istud monasterium erigendum huiusmodi subsidiis suffultum firmiori stabilitate subsistet. Ne tamen numerus monialium sic recipiendarum in immensum excresceret, indeque confusio, aut nimium gravamen monasterio erigendo inferretur, mandavit ut usque ad triginta duas moniales cum eleemosynis tantummodo admitterentur, quibus adiectis etiam illis duodecim, quae de bonis eidem collegio ad hoc a prae-

Aliae triginta duae moniales induxit rationibus hic indicatis.

dicto Ioanne fundatore relictis alentur, explebitur numerus quadraginta quatuor monialium, quarum quadraginta cum abbatissa seu priorissa, uti choro adstrictae, divinis officis continuo vacare poterunt, et reliquae tres moniales gubernio virginum collegiatarum praefectae earumdem institutioni vacabunt. Porro, quia dictum collegium tenebitur monialibus domum sufficientem et capacem subministrare, ipsaque domus pro habitatione dictarum triginta duarum monialium ultra eas, quas dictus Ioannes fundator destinavit, ampliari debet, ne exinde eidem collegio gravamen inferatur ultra mentem et voluntatem Ioannis testatoris huiusmodi, idem Didacus episcopus, intuitu huiusmodi ampliationis aedificii, statuit et ordinavit, quod monasterio quatuor millia librarum dictae monetae iuxta taxationem et moderationem peritorum eidem collegio pendere debeat, ipsumque collegium hanc summam, ex pensione monialibus ut supra praestanda, per certa temporis spatia quolibet anno excomputare poterit; si vero contigerit ut monasterium ultra limites aedium ad hoc destinatarum ampliandum, ac proinde circumvicinae domus coemendae forent, ea cura monasterio erigendo et eius monialibus, non autem collegio huiusmodi incumbat. Ad haec omnia, quia a monasterio monialium Sancti Hieronymi Mexicanensis dicti Ordinis avocandae erunt sex moniales ad regularem observantiam in hoc novo monasterio erigendo introducendam, praecepit, ut istae sex moniales in numero earum duodecim, quas dictus Ioannes testator instituit, computentur; reliquae vero sex ex virginibus in eodem collegio existentibus assumantur, et adveniente obitu earumdem, statim de ipso obitu ad ipsas virgines denunciatio fiat, ut ex eis in mortuarum locum ad monasterium erigendum in

Aliaque constituit quae recensentur.

Forma in recipiendis novis monialibus servanda.

Suffragia pro fundatoris anima per moniales explenda.

moniales, intra triginta dierum terminum transferri possint: quo quidem termino transacto, Ordinarius, uti patronus, locum seu loca vacationum, aliis virginibus, sive in praedicto collegio vivant sive non, ad praescriptum tamen praedicti Ioannis fundatoris, libere assignet. Verum ad huiusmodi vacationes in primis ea ratio habenda erit; ut virgines de parentela ipsius Ioannis fundatoris in collegio praedicto degentes, caeteris omnibus collegiatis praeferantur; quibus quidem virginibus de parentela Ioannis fundatoris huiusmodi existentibus religionem in eodem monasterio profiteri renuentibus, animadvertendum erit, an talis monialis defuncta ex conterraneis, seu compatriotis ipsius Ioannis fundatoris erat, et tunc alia conterranea sibi subrogetur; si vero ipsa defuncta ex civitate vel dioecesi Tlascalensis oriunda, aut alias qualificata fuerit, alia virgo, quae demortuae qualitatem habeat ac repraesentet, sibi substituatur, relictis tamen patrono electione in eventum quod plures puellae concurrerent. Postremo, ut ipsae moniales erga praefatum Ioannem fundatorem eiusque memoriam gratas se exhibeant, constituit quod, ultra missas pro eius animae refrigerio ratione capellaniae aut alias celebrandas, eadem moniales quatuor alias missas, quolibet anno, solemniter, adhibitis diacono et subdiacono, videlicet earum unam intuitu denominationis monasterii erigendi eiusmodi, et eam quidem ipsa dominica infra octavam Epiphaniae, ac cum concione, alteram vero post transfigurationis Dominicae festivitatem, tertiam quoque post festum S. Hieronymi, et quartam missas solemnes huiusmodi post commemorationem omnium defunctorum, et hanc quidem ultimam pro salute animae eiusdem Ioannis fundatoris, celebrari facere. Illae vero duodecim moniales, quae de bonis fundatoris alen-

tur, qualibet hebdomada, in remedium animae ipsius Ioannis fundatoris, coronam Beatae Virginis Mariae, videlicet septies *Orationem Dominicam*, ac sexagesies et ter *Orationem Angelicam* recitare deberent; et haec quidem circa monasterium erigendum et moniales illud ingressuras. Quo vero ad collegium puellarum, idem Didacus episcopus, eiusdem Ioannis fundatoris voluntati inhaerendo, ista, quae sequuntur, capitula et ordinationes observari mandavit. Et primo quidem, ut in collegio solummodo virgines pauperes et orphanae ex patribus Hispanis ortae, non autem, ut vulgo fertur, *Mestiziae*, *Quarteronae*, aut *Mulatae*, neque coniugatae, aut viduae admittantur; et quando contingeret circa paupertatem istarum virginum haesitari, id arbitrio solius Ordinarii servato iuris ordine relinqueretur, ita tamen, ut diligenter attendi debeat, ne quod in subventionem pauperum destinatum est, ad divites deveniat; orphanas vero puellas eas voluit etiam intelligi, quae solo patre forent orbatae, subdens eas ante decennium expletum, vel postquam decimum quartum earum aetatis annum absolverint, recipi non debere, ipsas autem inibi spatio octo annorum et non ultra remanere, immo nec ante id tempus egredi voluit, nisi antea vel religionem ingredi vel nubere decreverint; atque interim quo in dicto collegio educabuntur, eisdem ultra victum, lectum et vestitum de bonis ipsius collegii praestabitur, ita tamen, ut omnibus idem sit vestiendi modus; utentur itaque muliebri tunica ex panno vel sago eius coloris, quo moniales ibi praepositae in earum pallis et scapularis, seu capistris utentur, deferentque loriceam ex panno lineo, necnon reticulum amictorium etiam lineum, quod sub mento applicetur, et donec decimum quartum annum exple-

De collegio puellarum.

Qualitates a mittendarum.

Tempus, quo ibi permanere debent.

Quae vestes.

Numerus.

verint; calceis non autem crepidis utentur, sed eis ex tunc crepidas et clamidem simplicem supradicti coloris gestare licebit. Et quamvis, habita ratione ad annum redditum honorum per ipsum Ioannem fundatorem relictorum, speretur quod in isto collegio usque ad viginti quatuor virgines ali poterunt, isteque numerus eidem collegio praefigatur; attamen quia pro aedificio collegii, nec non ecclesiae et monasterii eligendi huiusmodi complures sumptus faciendi erunt, statuit pariter quod, opere aedificii consumato, statim ab initio usque ad octavum annum, iste numerus viginti quatuor puellarum non adimpleretur, sed tantum quindecim, ex quibus sex in moniales monasterii erigendi huiusmodi destinabuntur; reliquae vero novem puellae ita erunt matrimonio collocandae, videlicet tres primae sexto, aliae vero tres septimo sequenti, et reliquae etiam tres puellae octavo annis nuptui tradantur. Porro eleemosyna erit quadringentarum librarum dictae monetae, dummodo tamen collegio et monasterio erigendo huiusmodi supersint redditus ad virginum et monialium sustentationem sufficientes, et unicuique puellae, sive contrahat matrimonium, sive religionem profiteatur, dicta eleemosyna assignabitur, ac in ipsa assignatione, ratio antiquitatis cuilibet attendenda erit, nisi et aliqua causa impedire videretur, ut una vel plures virgines, totum tempus octo annorum in dicto collegio adimpleant; tunc enim, eis praetermissis, reliquis puellis subvenire licebit, dummodo ordo praerogativae seu successionis alioquin servetur, liberaque omnibus sui maneat potestas nubendi intra tempus suae collegiaturae; et quoties, ob hanc vel alias causas, loca admittendarum puellarum vacabunt seu vacua fuerint, rectorissa seu praeposita pro tempore existens collegii huiusmodi id

Dos unicuique danda.

Ordinario, uti patrono, denunciare tenetur, ad hoc videlicet, ut per edictum ad ecclesiae cathedralis et ipsius collegii valvas vacatio omnibus innotescat, et peracto ab inde sexaginta dierum termino, novae virgines in collegium iuxta eiusdem Ioannis fundatoris praescriptum, recipi possint. Effluxis igitur istis octo annis, tres ex praedictis virginibus in collegio degentibus singulo quoque anno matrimonio collocabuntur, vel si magis eis ex voto sit, religionem ingredientur, assignata earum cuilibet eleemosyna quadringentarum librarum; earum autem virginum, quae nubent, maritus in dotali instrumento sub forma iuris validam obligationem praestare teneatur quod, si virgo sibi nupta absque filiis decesserit, totam eleemosynam collegio restituet; si tamen eveniret, ut aliqua ex dictis virginibus sic coniugatis eo paupertatis reducta foret, ut post eius obitum non suppeteret, unde impensa eius funeris fieret, tunc et eo casu, liceat marito superstiti ex eleemosyna usque ad centum libras eo nomine expendere; nec ipse maritus teneatur eidem collegio ultra trescentas libras remanentes restituere; quod quidem etiam circa praedictas novem virgines, quae ab initio matrimonio collocabuntur, servandum, ita tamen, ut unicuique suae prioritatis et antiquitatis ratio habeatur, et subsequenter ad maiorem oppidi et collegii praedictorum commoditatem et utilitatem praefatus Didacus episcopus etiam statuit ut, ultra numerum praedictarum virginum collegio adscriptarum, possint admitti et recipi aliae virgines honestae, quae se educationi praedicti collegii credere voluerint, dummodo pro earum alimentis, ad arbitrium dicti Ordinarii, quod iustum ei visum fuerit persolvant; quae quidem virgines, quamdiu voluerint, in ipso collegio degere possint; nullaque aetatis consideratio ha-

Episcopus concessit ut aliae virgines in educationem ibi admittantur.

Modus corrigendi expellendique culpabiles.

Clausura etiam in collegio servanda.

beat, dummodo tempore, quo huic educationi se crediderint, septimum earum aetatis annum expleverint, habeantque et eis assignari debeat dormitorium a reliquis virginibus collegio praedicto adscriptis segregatum, in quo una ex tribus monialibus, quae illi pro tempore assistent, dormiet. Omnes quaeque istae virgines, sive adscriptae, sive educationis causa inibi admissae pro tempore, quo ibidem assignabitur, opus suum ad utilitatem ipsius collegii conferent, et si ultra hoc tempus illis remanserit, pro caeteris laborare poterunt; quodque eadem virgines educandae in earum vestitu nigro colore, vel albo, aut fusco utentur, idemque vestitus debet esse honestus non tamen sericis aut aureis utentur torculis in velaminibus ac vestibus, considerantes se in religiosarum domo, honeste et moderate in omnibus praebere debere. Haec autem omnia rectorissa seu praeposita collegii huiusmodi pro sua prudentia moderetur. Quod si contigerit ut aliqua virgo collegio praefato adscripta in aliquo excesserit, vel tale crimen commiserit ut expelli, iureque collegiaturae privari debeat, ea, causa cognita et examinata, in iudicio subiaceat; plenior tamen occasio¹ in virgine solius educationis causa in eodem collegio commorante sufficiat, ut ab inde expellatur; sed omnibus virginibus aequalis erit ratio, si aliqua infirmitate contagiosa laboraverit, quae communitati nociva videatur. Quia autem perutile et necessarium est, ut virgines sub clausuris et septis alantur; praedictus Didacus episcopus similiter decrevit, ut puellae eidem collegio adscriptae toto tempore, quo in eo resederint, clausuram servant, nec eis ab eo, nisi nubendi causa, egredi liceat, et si quae clausuram violaverit loco suo privetur, et altera virgo in eo subroge-

¹ Forte lenior tamen causa (R.T.).

tur; caeterae quoque virgines eandem clausuram servabunt, nec eis nullatenus egredi licebit, nisi aliqua graventur infirmitate, quo casu, recuperandae salutis causa, ad domos parentum aut propinquorum, sub quorum cura fuerint, se recipere licebit; id ipsum quoque in ancillis et famulabus collegii huiusmodi observetur, quibus non permittetur egredi vel ingredi septa dicti collegii, nisi de illius patroni pro tempore existentis expressa licentia. Ut autem virgines praefatae commodius instituantur tam in his, quae ad rei¹ cultum et bonos mores spectant, quam etiam ad exteriorem urbanitatem (quandoquidem hoc ipsum verbis et operibus docere oporteat, ac perfectius et sine pretio aliquo tam ab ipsi monialibus, quam saecularibus mulieribus ibidem id exequi poterit) praefatus Didacus episcopus praecipit quod, obtenta prius ab Apostolica Sede desuper licentia, cura et regimen totius collegii huiusmodi tribus monialibus ex monasterio erigendo ad arbitrium et electionem patroni assumendis commendetur; quarum quidem monialium prima collegio praedicto praesideat, et in eo primum obtineat locum, ac rector vocetur; altera sit ianatrix et turnaria; tertia vero monialis huiusmodi, uti omnium virginum magistra, eas legere, scribere, cantare et laborare docebit; ac etiam quod omnes, pro arbitrio patroni, collegio huiusmodi assistent, ac ab ipso mutari et removeri poterunt, prout in Domino duxerit salubriter expedire, ita tamen, ut ad hunc effectum moniales etiam ex civitate Mexicanensi transferri facere, vel ex isto monasterio erigendo assumere, immo etiam quartam monialem, si opus fuerit, addere valeat, idque obtenta ab eadem Sede licentia; quae si ab initio aut alias impetrari nequeat, tunc huic muneri ma-

Cura collegii tribus monialibus demandata.

Earum officium quale esse debeat.

¹ Legimus Dei.

(R.T.)

tronas saeculares spectatae virtutis, nominis et probitatis, ac quadragesimum suae aetatis annum paulo plus vel minus agentes, praeficere licebit. Postremo ex quo dictus Ioannes fundator in eius testamento statuit, ut si eius cadaver in maiori ecclesia dicti oppidi sepeliretur, illud ad ecclesiam collegii huiusmodi, postquam aedificata foret, transferretur, idem Didacus episcopus piae eius voluntati inhaerens, ordinavit quod statim ac ecclesia sic aedificanda, ad hoc idonea videretur, eadem voluntas exequutioni demandaretur; in tumultum vero ac sepulturam praedicti Ioannis fundatoris primum sacellum ecclesiae nulli alteri deinceps concedendum concessit et assignavit, volens ut in eo illius bustum luctuosum collocetur, quod mandavit operiri ferialibus nigro panno vulgari, festivis vero et solemnibus diebus alio panno, etiam nigro, sed sericeo, ex redditibus bonorum collegii huiusmodi emendo; cuius quidem collegii virgines tam adscriptae, quam educationis causa in eo degentes, missam solemnem singulo quoque anno pro salute animae Ioannis fundatoris huiusmodi celebrari facient, eidemque missae, prout edoctae fuerint, ministrabunt, et eam quidem ultra eam quam moniales celebrare tenebuntur altera die post commemorationem defunctorum. Ad has porro missas celebrandas collegium praefatum suppedabit sex cereos, seu faces, super dicta sepultura accendendos; rursus istae virgines adstare debeant supradictis quatuor missis solemnibus, quarum celebrationis cura monialibus quot annis incumbit, ac interim Deum pro salute animae Ioannis fundatoris huiusmodi deprecabuntur; ultra quod unaquaeque ex eisdem virginibus eidem collegio adscriptis singulis hebdomadis, saltem semel, coronam Sacratissimae Virginis Mariae, scilicet sexagesies et ter Ora-

tionem Angelicam, et septies Orationem Dominicam recitare debet, necnon, ut omnes virgines, tam moniales quam aliae in praedicto collegio degentes, singulis diebus missam audire possint, praeter illas quatuor missas ratione capellaniae per praefatum Ioannem fundatorem in ipso collegio institutae, aliae tres missae, videlicet duae pro salute animae Ioannis fundatoris huiusmodi, tertia dominicis diebus pro toto conventu et collegio celebrabitur, ac intuitu celebrationis earumdem trium missarum, certa eleemosyna ex bonis ipsius collegii, ad arbitrium illius patroni, sacerdoti seu sacerdotibus, qui eas celebraverint et ibidem sacramenta ecclesiastica ministraverint, erogabitur.

§ 2. Quare pro parte Didaci episcopi nobis fuit humiliter supplicatum quatenus statutis, constitutionibus, capitulis, ordinationibus et decretis, aliisque praemissis robur apostolicae confirmationis adiacere, ac iuxta illorum praescriptum collegium et monasterium monialium huiusmodi erigere et instituere, aliasque in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, qui religionem ubique, ac singulorum christifidelium devotionem, pietatis quoque et virtutum opera, nostris potissimum temporibus, propagari sinceris exoptamus affectibus, eundem Didacum episcopum a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis a iure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, nec non testamenti et codicillorum per dictum Ioannem testatorem tenores etiam veriores et datas, nec non bonorum per eum relictorum

Missa in eadem ecclesia singulis diebus celebranda.

Trascalensis episcopus praedicta omnia petit confirmari.

Confirmat Clemens.

Ioannis fundatoris cadaver ad collegii ecclesiam transferendum, et suffragia eius animae a puellis persolvenda.

situationes, qualitates, quantitates verosque etiam annuos valores praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia et singula statuta, constitutiones, capitula, ordinationes, decreta aliaque praemissa, apostolica auctoritate tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiacimus, omnesque et singulos, quos illa concernunt et concernent quomodolibet in futurum, ad illorum observationem teneri et obligatos existere, ac omnibus iuris et facti remediis cogi et compelli posse, decernimus; supplentes omnes et singulos, tam iuris quam facti defectus, si qui quomodolibet intervenerint in eisdem.

§ 4. Et insuper ad formam, normam et praescriptum statutorum, constitutionum, capitulorum, ordinationum et decretorum huiusmodi in praefato oppido unum collegium virginum, unumque dicti Ordinis monasterium monialium sub eadem denominatione *Iesus Maria* cum ecclesia et campanili humili; ac campanis, necnon sacrario, coemeterio benedicto, dormitorio, refectorio, claustro, hortis, hortaliis et aliis officinis necessariis pro usu et habitatione virginum et monialium, ut supra, recipiendarum et admittendarum (quae praemissa omnia exequi, et adimplere, ac moniales ipsae regularibus dicti Ordinis instituti se conformare debeant, ac tam illae, quam reliquae virgines inibi sub iurisdictione, cura, visitatione et correctione Ordinarii loci, etiam uti collegii et monasterii construendorum huiusmodi patroni, Altissimo famulentur), auctoritate et tenore praefatis, sine alicuius praeiudicio, etiam perpetuo erigimus et instituimus.

§ 5. Illisque sic erectis et institutis pro eorum dote omnia et singula a dicto Ioanne fundatore ad hunc effectum re-

licta bona, proprietates et iura, nec non in postoribus acquirenda, eis applicat. pia subsidia per pro tempore inibi recipiendas virgines et moniales, aliosque christifideles ibidem elargienda, eroganda et donanda, eisdem auctoritate et tenore, similiter perpetuo applicamus et approbamus.

§ 6. Nec non collegio et monasterio construendis huiusmodi, illorumque ecclesiae, seu capellae, ac in illis pro tempore degentibus virginibus, abbatissae, monialibus illisque servientibus, ac etiam eorum rebus, iuribus et bonis universis praesentibus et futuris, omnibus et singulis privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, praeminentiis, favoribus, praerogativis, concessionibus, indultis, indulgentiis etiam plenariis ac peccatorum remissionibus, ac aliis universis gratiis spiritualibus et temporalibus, quibus alia similium virginum collegia, necnon monasteria dicti Ordinis, ac eorum ecclesiae, et in eis degentes virgines, abbatissae et moniales, illisque servientes, ac eorum iura, res, actiones et bona de iure, statuto, usu, consuetudine, privilegio, ac alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, frui, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, pariter et pariformiter, ac aequae principaliter, et absque ulla prorsus differentia, in perpetuum etiam uti libere et licite possint, auctoritate apostolica et tenore praedictis, de speciali gratia indulgemus.

§ 7. Ac insuper ut collegii et monasterii construendorum huiusmodi prospere regimini et gubernio ac directioni opportune consulatur, dictique Ioannis fundatoris voluntati satisfiat, praefatum Didacum modernum, ac pro tempore existentem episcopum Trascalensem et, sede episcopali vacante, dilectum filium vicarium a dilectis filiis Capitulo Trascalensi

Omnia privilegia concedit, quibus caetera eiusdem Ordinis monasteria domusque fruuntur.

Erigit itaque collegium atque monasterium de quibus in rubrica.

Bona a Ioanne fundatore donata, caeteraque

Trascalensis episcopus monasterii patronum deputat etiam cum facultate nova condendi statuta.

rite deputandum in patronum et spiritualem defensorem eorundem collegii et monasterii construendorum, cum omnibus et singulis facultatibus ad id necessariis et opportunis, ac etiam solitis et consuetis, aequae perpetuo, auctoritate et tenore similibus, constituimus et deputamus, sibi que ultra praedicta, quae ab eis, etiam inviolabiliter observari debeant, quaecumque alia statuta, ordinationes, capitula et decreta ad collegii et monasterii constituendorum praedictorum, nec non eorum personarum, rerum et bonorum spiritualium et temporalium curam, regimen, gubernium et administrationem, victum, amictum, instructionem et disciplinam virginum, abbatissae et monialium in illis pro tempore degentium circa modum et formam recitationis divinorum officiorum, precum, orationum et aliorum suffragiorum pertinentia, ac alias necessaria et utilia, ac sacris constitutionibus, decretisque Concilii Tridentini, et institutis regularibus praedicti Ordinis, ac etiam statutis superioribus expressis non contraria faciendi et edendi, ac quoties pro rerum et temporum qualitate, seu alias expediens videbitur, illa immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, ac etiam alia ex integro condendi.

Hac prima vice sex moniales ex alio monasterio selectas illuc introducendi.

§ 8. Nec non pro monialium in dicto monasterio construendo noviter introducendarum felici directione, ac in ritu, moribus etiam, regularibus institutis, instructione sex eiusdem S. Hieronymi, si id commode fieri poterit, alioquin alterius Ordinis regularis observantiae moniales, quas ad id voluntarias repererit, ex uno vel pluribus, etiam civitatis Mexicanensis, aut aliis monasteriis, hac prima vice, seu necessitate ad hoc urgente semel, atque iterum de superiorum suorum licentia assumendi et in monasterio per praesentes erecto, ita ut illae

ibidem se transferre, ac perpetuo vel ad tempus eidem Ordinario loci benevisum permanere, et si alterius Ordinis fuerint, se in habitu et regularibus institutis eiusdem ordinis S. Hieronymi conformare possint et debeant, introducendi; pro doctrina vero, institutione, educatione, nec non directione morum ac gubernio virginum in dicto collegio pro tempore degentium tres moniales, aetate, moribus et rerum peritia conspicuas, ex monasterio per praesentes erecto, postquam illud sufficienti monialium numero fulcitur fuerit, in idem collegium, ubi illae ex tunc quoad vixerint, seu ita Ordinario loci expedire visum fuerit, resideant, ac praedictis virginibus ipsique collegio, una videlicet pro rectrice, altera vero pro magistra, et tertia pro assistente, ac alias iuxta praescriptum dicatorum statutorum possint, introducendi, et eis seu earum aliqua, vel aliquibus decedentibus, vel ad monasterium ipsum redeuntibus, alias illius moniales eorum loco suffiendi, caeteraque omnia alia et singula ibidem faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, procurandi et exequendi, quae similes patroni, et etiam generales ministri, aliique superiores quorumcumque Ordinum in monasteriis monialium sibi subiectis de iure vel consuetudine, seu ex privilegio, vel auctoritate dicti concilii, ac alias quomodolibet facere, gerere, exercere, procurare et exequi possent et poterunt quomodolibet in futurum, plenam, liberam et omnimodam facultatem, potestatem et auctoritatem itidem, auctoritate et tenore similibus, etiam perpetuo concedimus et elargimur; irritum quoque et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari etiam decernimus.

§ 9. Postremo ad augendam tam virginum collegii et monialium monasterii

Et tres in collegium puellarum.

Caeteraque omnia faciendi quae aliorum Ordinum superiores suis in monasteriis facere possunt.

Indulgentias ecclesiae seu

capellae monasterii, etc., applicat.

construendorum huiusmodi, quam caeterorum fidelium religionem, devotionem et animarum salutem, eisdem virginibus et monialibus, quae vere poenitentes et confessae, ac sacra communione refectae, collegium et monasterium praedictum ingredienti die prima earum ingressus, ac tam illis, quam universis et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, ac sacra communione refectis, qui collegii et monasterii praedictorum ecclesiam seu capellam, postquam constructa et consecrata fuerit, tam ipsius consecrationis, quam deinceps in dominicae infra octavam Epiphaniae et S. Hieronymi, ac S. Paulae festorum diebus, a primis vespere usque ad occasum solis singulorum dierum festorum huiusmodi, annuatim devote visitaverint, ac inibi pro nostro et Romani Pontificis pro tempore existentis felici statu ac S. R. E. exaltatione, illiusque inimicorum depressione, infidelium conversione, haeresum extirpatione, ac inter principes christianos ineunda et conservanda pace, concordia et unione, vel alias, prout unicuique suggeret devotio, pias ad Deum preces effuderint, quocumque ex diebus praedictis id pro tempore fecerint, plenariam omnium et singulorum peccatorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino, auctoritate et tenore praefatis, pariter perpetuo etiam concedimus et elargimur.

Praesentium exequutores deputati.

§ 10. Quocirca dilectis filiis curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori, necnon decano et archidiacono ecclesiae Trascalensis per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium, seu alios, praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte Didaci episcopi, et pro tempore existentium patronorum praedictorum, seu alicuius eorum fuerint re-

quisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficaciae defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra eisdem litteras, et in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat et spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari, ac Didacum episcopum, et pro tempore existentes patronos praefatos illis pacifice frui et gaudere; non permittentes ipsos, vel eorum aliquem desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari; contradictores quoslibet et rebelles, per sententias, censuras et poenas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio braehii saecularis.

§ 11. Non obstantibus felici recordationis Bonifacii PP. VIII, praedecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam civitatem vel dioecesim, nisi in certis expressis casibus, et in illis ultra unam diacetam a fine suae dioecesis ad iudicium vocetur; seu quod iudices a Sede Apostolica deputati extra civitatem vel dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeant vel praesumant; ac in concilio generali edita de duabus diaetis, dummodo ultra tres diaetas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon monasteriorum et Ordinis huiusmodi iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgiis et litteris apostolicis eisdem monasteriis et Ordini, ac illorum monialibus, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis

Contraria tollit.

etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis quomodolibet, etiam per nos et Sedem eandem concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem; et quibusvis aliis privilegiis et litteris apostolicis, generalibus vel specialibus, quorumcumque tenoribus existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus eorum impediri valeat quomodolibet vel differri, et de quibus quorumcumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris litteris mentio specialis: Volumus autem quod si aliqua alia indulgentia fuerit per nos eidem ecclesiae seu capellae concessa, litterae ipsae quoad indulgentiam huiusmodi sint nullae, nulliusque valoris et momenti existant. Et insuper ex nunc etiam irritum decernimus et inane si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae potestates.

§ 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum absolutio- nis, approbationis, confirmationis singulorum decretorum, suppletionis, erectionis, institutionis, applicationis, approba-

tionis, indulti, constitutionis, deputationis, singularumque concessionum, elargitionum, mandati, derogationis, voluntatis praedictorum infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, nono kalendas martii, pontificatus nostri anno sexto.

Dat. die 21 februarii 1597, pontif. an. vi.

CLI.

Collegiales collegii medicorum civitatis Mediolanensis creantur comites palatini et Auratae militiae equites¹.

Dilectis filiis doctoribus philosophiae ac medicinae collegii civitatis Mediolanensis

Clemens Papa VIII.

Dilecti filii,

salutem et apostolicam benedictionem.

Romanus Pontifex gratiarum suarum dona illis libenter impertiri consuevit, quorum pietas et religio, singularisque in Apostolicam Sedem fides et devotio nota et perspecta est.

§ 1. Sane, cum, sicut accepimus, ex dispositione statutorum vestri collegii, quae antiqua sunt, quicumque in illud admitti petierit, antequam receptiatur, suae familiae in civitate Mediolanensi nobilitatem et antiquitatem, saltem a centum viginti annis, et ipsum aut eius parentes artem aliquam vilem nunquam exercuisse, probare teneatur, super quibus diligenter et accurate inquiri consuevit: et praeterea pietatem christianam tenere, et catholicae

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Et ordinum.

Collegiales iuxta statuta experimentum nobilitatis, et doctrinae facere tenentur.

fidei cultum profiteri, doctrinam vero publicis aliquibus experimentis, ut puta, disputationibus, manifestare et ostendere debeant; cumque propterea collegium vestrum inter caetera philosophiae et medicinae doctorum Insubriae collegia valde insigne, et illis quodammodo exemplar esse videatur, et ulterius vos magno erga Apostolicam Sedem fidei et devotionis studio teneamini:

Comites Lateranenses et Auratae Militiae equites creantur.

§ 2. Idcirco idem vestrum collegium ac vos specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, supplicationibus vestro nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, vos universos et singulos, ac quoscumque alios, qui posthac perpetuis futuris temporibus in idem vestrum collegium admittentur, ex nunc sacri palatii apostolici et aulae Lateranensis comites et Auratae Militiae equites, auctoritate apostolica, tenore praesentium, sine tamen alienius personae vel alterius cuiusvis collegii praedicti, creamus, facimus et deputamus, ac aliorum palatii et aulae praedictorum comitum, et Auratae Militiae equitum huiusmodi numero et consortio favorabiliter aggregamus, ita ut vos ex nunc, futuri vero collegiales vestri collegii, eo ipso, quo in collegium huiusmodi admissi fuerint, palatii et aulae huiusmodi comites et equites Auratae Militiae, veri non ficti, in perpetuum existatis, ac omnibus et singulis privilegiis, praerogativis, exemptionibus, favoribus, gratis et indultis, quibus alii palatii et aulae comites et Auratae Militiae equites huiusmodi de iure et consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum (citra tamen facultates et exemptiones a Concilio Tridentino sublatas) pariformiter sine ulla prorsus differentia, uti, frui, potiri et gaudere possitis. Necnon ut moderni et pro tempore existentes dicti collegii ab-

Bull. Rom. Vol. X.

bates in perpetuum, eorum officio durante, torquem aureum cum effigie, nec non insigniis pontificiis, ac gentilitiis domus nostrae, sine pariter alicuius personae vel collegii praedicti, deferre; vos vero, ac praedictum vestrum collegium vestimentorum, quibus bidelli induuntur, rubrum, vel alium colorem honoris causa arbitrio vestro eligendum libere et licite valeatis, auctoritate et tenore praedictis concedimus et indulgemus.

Insigniis.

Et vestimenta propria.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus, statutis quoque et consuetudinibus etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, caeterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiii februarii mdxcvii, pontificatus nostri anno sexto.

Dat. die 23 februarii 1597, pontif. an. vi.

CLII.

Commissio archiepiscopo Valentinensi et Episcopis Dertusensi, Segobricensi et Oriolensi erigendi dotandique parochias, in quibus Mauri ad christianam fidem conversi commorantur, referendique Apostolicae Sedi pro rerum gestarum confirmatione obtinenda².

Venerabilibus fratribus archiepiscopo Valentinensi et episcopis Dertusensi, Segobricensi et Oriolensi

Clemens Papa VIII.

Venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Philippus

Necessitas do-

¹ Superadde deferre vel quid simile.

² Ex Regest. in Secret. Brevium. Haec constitutio in Appendice editionis Mainardi reperitur sub numero ccclxxi. (R.T.)

landi parochias erectas et erigendas.

Hispaniarum rex catholicus, quod licet pro instructione Moriscorum, seu a Mauris ad christianam fidem iamdudum conversis descendentium regni Valentiae alias complures iam fuerint in eodem regno parochiales ecclesiae et vicariae erectae et dotatae, etiam vigore litterarum felices recordationis Gregorii Papae XIII, praedecessoris nostri, die xvi iulii MDLXXVI, ac xxx augusti mensium MDLXXVII annorum Domini in forma brevis expeditarum. Quia tamen pro meliori ac commodiori eorumdem Moriscorum, seu noviter conversorum, eorumque descendentium in catholica fide et doctrina educatione et institutione expedit alias itidem de novo erigere, et dotare parochiales ecclesias, et vicarias in vestris dioecesis, ac praesertim Dertusensi, Segobricensi et Oriolensi, ac iam erectas, et minus congrue dotatas, dotibus seu redditibus, et proventibus augere, prout fraternitates vestrae, vel ad id per eas deputandae personae idoneae magis opus et expediens esse cognoverint; idcirco idem rex nobis humiliter supplicari curavit, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Commissio de qua in rubrica.

§ 2. Nos igitur pium eiusdem Philippi regis zelum plurimum in Domino commendantes, ac quarumcumque eiusdem Gregorii praedecessoris, et aliarum desuper forsan expeditarum litterarum tenores praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eisdem fraternitatibus vestris, apostolica auctoritate nostra, tenore praesentium, committimus et mandamus, quatenus quilibet vestrum in suis respective dioecesis, terris et locis, in quibus Morisci, seu a Mauris descendentes praedicti inhabitant, ubi parochiales ecclesiae, seu vicariae nondum erectae sunt, et alias erigere, dotare, dividere, seu dotes adaugere et fundare oportebit, seu expedire

visum fuerit, erectiones, fundationes, divisiones, distinctiones, applicationes, taxas et taxationes, dotationes dotiumque iam factarum et tributarum, ac reddituum et proventuum adauctiones huiusmodi, sive iuxta earumdem Georgii praedecessoris litterarum formam, sive iuxta aliam, per vos simul vel seorsim faciendi et prescribendi, prout vobis magis et melius expedire videbitur, designetis et particulariter specificetis, illasque sic designatas et specificatas, ac in scriptis diligenter redactas, ad nos, et hanc sanctam Apostolicam Sedem transmittatis, ut quod magis ad Dei laudem, et ipsorum Moriscorum, seu noviter conversorum instructionem et utilitatem, ac aliarum ecclesiarum indemnitate spectare cognoverimus, statuere, decernere et ordinare valeamus.

§ 3. Dantes et concedentes vobis in praemissis omnibus et singulis, auctoritate nostra praedicta, plenam et liberam facultatem et potestatem.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxviii februarii MDXCVII, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 28 februarii 1597, pontif. an. vi.

CLIII.

Erectio domus ad ecclesiam S. Mariae de Scala in regione Transtyberim de Urbe pro fratribus Carmelitis Discalceatis Italiae; quae quidem domus una cum conventu S. Annae et monasterio monialium Ianuensium disiunguntur a Congregatione Hispanica eiusdem Ordinis, et immediate Romano Pontifici subiiciuntur.

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

Necessarium facultatum concessio.

Obstantium derogatio.

Clemens Papa VIII, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sacrarum religionum in Ecclesia Dei pie sancteque institutarum propagationem et incrementum sincero desiderantes affectu, ea libenter concedimus, quae ad propagationem et incrementum huiusmodi salubriter in Domino conspiciamus expedire.

Causae concedendae domus, de qua in rubrica.

§ 1. Sane cum in Italia, praeter monasterium seu collegium S. Annae Ianuensis, nullum aliud extet monasterium, neque conventus aut domus Ordinis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum nuncupatorum, qui Ordo ad primitivae regulae Ordinis Carmelitarum praescriptum in regnis Hispaniarum institutus, sanctitatis fama redolet, ac suaves in vinea Domini, ad populorum eius salutem et spiritualem consolationem, fructus affert; cumque si in alma Urbe nostra alia eiusdem Congregationis domus erigeretur, magnos propterea fructus ad Dei laudem et animarum salutem inde proventuros esse sperandum sit:

Concessio.

§ 2. Nos Ordinem ipsum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et quorumcumque privilegiorum, indultorum, concessionum et gratiarum, tam spiritualium quam temporalium eidem Ordini Fratrum Carmelitarum, etiam per modum communicationis et extensionis, ac alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices, praedecessores nostros, ac nos et Sedem Ap. concessorum, ac litterarum apostolicarum desuper expeditarum, tenores praesentibus pro expressis habentes, supplicationibus dilecti filii nostri Dominici tituli S. Grysoni presbyteri cardinalis Pinelli nuncupati, totius Ordinis Fratrum Carmelitarum apud nos et Sedem Ap. protectoris, inclinati, unam Congregationis praedictae Fratrum Carmelitarum Discalceatorum domum in urbe praedicta in Ecclesia S. Mariae de Scala, in regione

Transtyberim sita, vel in alia Ecclesia, in quacumque urbis regione posita, per ipsos oblinenda, ad Dei laudem et ipsius Congregationis propagationem, separatam tamen et divisam, ut infra, a praedicta Congregatione Hispaniarum, perpetuo, auctoritate apostolica, tenore praesentium, erigimus et instituimus, ac in ipsa domo, Ordinem Fratrum Carmelitarum Discalceatorum perpetuo introducimus, ac ipsius domus pro tempore religiosus in perpetuum, ut habitu et regula, atque institutis praefatae Congregationis Hispaniarum, citra tamen illius subiectionem, in omnibus et per omnia se se conformare, ac illius statutis et constitutionibus per nos sub die xxix februarii anni MDXCII, pontificatus nostri anno primo, confirmatis, necnon quibuscumque privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, praerogativis, favoribus, indulgentiis et aliis gratiis, tam spiritualibus quam temporalibus, supradictae Hispaniarum Congregationi, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac nos et Sedem praedictam quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis, aut alias quomodocumque concessis, confirmatis et innovatis, uti, ac frui et gaudere; perinde ac si eidem domui per nos erectae, eiusque futuris religiosus nominatim concessae fuissent, possint et valeant, ac debeant, concedimus et indulgemus, ac mandamus, statuimus et ordinamus.

§ 2. Eandem tamen domum, necnon etiam praedictum monasterium seu collegium S. Annae Ianuensis, necnon monasterium monialium *De Iesu Maria* nuncupatum, eiusdem Ordinis civitatis etiam Ianuensis, cum omnibus iuribus et pertinentiis eorum, ex nunc ab omni subiectione, obedientia, superioritate et dependentia praepositi generalis et consultae, ac caeterorum religiosorum Congre-

Communicatio privilegiorum, quibus gaudet Congregatio Hispanica.

Exemptio eiusdem domus collegii S. Annae, et monasterii monialium de Iesu Maria Ianuensis a superioritate praepositi generalis Congregationis Hispaniarum.

gationis praedictae Hispaniarum, posthac perpetuo eximimus, separamus et segregamus, ipsamque domum urbis, et collegium seu monasterium Sanctae Annae, ac monasterium monialium *De Iesu Maria* Ianuensis praedicta invicem unimus et incorporamus.

Et ab eadem
Congregatione
separatio.

§ 4. Eaque a Congregatione Hispaniarum praedicta, ad nostrum et Sedis Apostolicae beneplacitum, separata et seiuncta esse, itaut Congregatio praedicta in ea nullam habeat iurisdictionem, superioritatem aut actionem, nec ulla inter eos communicatio sit aut esse censeatur, neque in capitulis, electionibus, aut aliis quibuscumque actibus tam publicis quam privatis ipsius Congregationis fratres in domo et monasterio seu collegio praedictis, nec vicissim, domus et monasterii vel collegii praedictorum fratres in Congregatione praedicta vocem activam et passivam habeant, aut aliquo modo se intromittant, domumque Urbis praefatam et collegium seu monasterium Sanctae Annae, necnon monasterium monialium *De Iesu Maria* Ianuensis, nobis et Apostolicae Sedi immediate subiecta, sub protectione dicti Dominici cardinalis, quamdiu vixerit, absque alia dependentia, subiectione et subordinatione aliorum quorumcumque tam Ordinis Carmelitarum, Mitigatorum nuncupatorum, quam etiam aliorum Carmelitarum Discalceatorum ubicumque, tam in Italia, quam extra, in quacumque mundi parte existentium, existere et esse, ac fore; ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus et declaramus.

Statuta nonnulla ad exhibendam quamcumque Congregationis Hispaniarum

§ 5. Caeterum, ut pax, quae religiosos maxime decet, in hisce Congregatione ac domo et collegio, et seu monasteriis praefatis praecipue servetur, auctoritate et tenore praedictis, statuimus et ordi-

namus, ac in virtute sanctae obedientiae praecipimus et mandamus, ut nullus eorum religiosorum per se, vel interpositam personam, Congregationis seu domus et monasterii vel collegii huiusmodi vicissim religiosos aliquo modo molestare, perturbare vel inquietare, aut in illorum visitationem, correctionem et reformationem sese quoquomodo immiscere, aut alia, quae ad iurisdictionem, vel superioritatem aliquam attinent, attentare, ac Congregationem praefatam ac domum et collegium ac monasteria huiusmodi, quae omnino separata et distincta esse volumus, praesumat. Nullus quoque huiusmodi religiosus de Congregatione Hispaniarum ad domum seu collegium, nec vicissim de domo et collegio praefatis ad Congregationem praefatam se transferre, neque Congregationis fugitivus vel expulsus aut apostata in domo vel collegio, nec vicissim domus et collegii praedictorum, in Congregationem praedictam admitti et recipi valeat; quod si secus, scienter vel ignoranter fieri contigerit, translatio, receptio et admissio huiusmodi nullius roboris vel momenti existat, et ipse receptus statim elici debeat; religiosi quoque domus et collegii praedictorum Congregationis Hispanicae, illiusve provinciarum, conventuum, aut singularium personarum negotia in Romana Curia, vel alias sine licentia praepositi generalis et definitoris, seu consultae ipsius Congregationis Hispaniarum, tractare, aut religiosos eiusdem Congregationis Hispaniae sine huiusmodi licentia huc venientes in eorum domibus recipere non possint.

§ 6. Quia vero nonnulla praedictae religionis Carmelitarum Discalceatorum statuta per Sedem Apostolicam, ut praefertur, confirmata, praecipue ea, quae gubernii modum respiciunt, in domo et collegio monasteriisque praefatis nequeunt

licae ingerentiam in monasteriis Italiae.

Cardinali Pinello commissum monasteriorum Italiae regimen.

observari, et multa quoque pro diversitate locorum, prout ratio postulat, expedit statui et ordinari; propterea nos praedicto Dominico cardinali protectori, ut adhibitis aliquibus ex gravioribus et prudentioribus dicti Ordinis fratribus, nunc in Italia existentibus per ipsum eligendis, re mature considerata, circa domus Urbis praefatae, per nos erectae, ac collegii seu monasterii Sanctae Annae, et monasterii monialium *De Iesu Maria* Ianuensis regimen et gubernium, omnia disponere, constitutiones praedictas, iuxta tamen dicti Ordinis instituta, declarare, et in iis, in quibus opus fuerit, addere, imminuere aut etiam mutare, ac alia de novo condere, prout in praefatis omnibus, secundum Deum, pro strictiori regulae observantia, magis conspexerit expedire: concedimus quoque, et indulgemus ut, de licentia ipsius Dominici cardinalis, novitii pro nunc extra capitulum, capta informatione, et approbata per vota secreta capituli domus, in qua recipi debent, de licentia tamen dicti Dominici cardinalis, seu nostra, ad habitum praedicti Ordinis recipi et admitti valeant.

Clausulae pro huius constitutionis firmitate.

§ 7. Decernentes praesentes litteras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, seu intentionis nostrae vel de quocumque alio defectu, etiam ex eo quod omnes interesse habentes vocati non fuerint, notari, argui, impugnari, aut ad terminos iuris, seu in ius vel controversiam revocari posse; sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et definiti debere, necnon irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 8. Non obstantibus piae memoriae

Bonifacii Papae octavi praedecessoris nostri, qua cavetur expresse, ne qui fratrum Mendicantium professores loca ad inhabitandum recipere, seu recepta mutare audeant aut praesumant, absque dictae Sedis licentia speciali, de prohibitione huiusmodi expressam mentionem faciente, et aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon erectionibus dictorum monasteriorum Sanctae Annae et *De Iesu Maria*, ac etiam ipsorum foundationibus, et honorum ubivis locorum existentium dotationibus, in quibus fortasse cavetur, ut bona dictorum monasteriorum, vel aliquorum ex ipsis, ipsorum monasteriorum sint, si et quatenus eadem monasteria sub superioritate praepositi generalis et consultae Congregationis regnorum Hispaniarum existant, et dicti Ordinis iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa, ac individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis et ad verbum insertis habentes, hac vice duntaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§ 9. Volumus autem quod praesentium transcriptis manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Fides danda transcriptis.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die xx martii MDXCVII, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 20 martii 1597, pontif. an. vi.

Derogatio contrariorum.

CLIV.

*Concessio ecclesiae sanctorum Quadraginta Martyrum de Urbe in regione Pineae confraternitati stigmatum Sancti Francisci*¹.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. In his nostrae auctoritatis partes pro nostra pastoralis sollicitudine libenter interponimus, per quae ecclesiarum almae Urbis nostrae decori et ornamento, ac eorum parochianorum animarum curae, simulque confraternitatum christifidelium pie institutarum commoditati salubriter in Domino providetur.

De consilio congregationis visitationis. § 1. Cum itaque in visitatione parochialis ecclesiae Ss. Quadraginta Martyrum regionis Pineae de Urbe per praelatos visitationis nostrae apostolicae nuper factae, ipsis visitoribus expedire visum fuerit, ut animarum parochianorum cura a praedicta parochiali ecclesia ex rationabilibus causis perpetuo abdicaretur, et ad vicinas ecclesias infrascriptas transferretur; ac ecclesia praedicta Sanctorum Quadraginta confraternitati stigmatum Sancti Francisci nuper dilectorum filiorum nostri Bartholomaei diaconi cardinali Coesii, et nobilis viri Federici etiam Coesii, ducis Aquae Spartae, fratrum germanorum opera in Urbe praedicta pie institutae, perpetuo concederetur.

Cura animarum in hac ecclesia supprimitur. § 2. Nos in praemissis, ut par est, auctoritatem nostram interponere volentes, ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, ac de apostolicae potestatis plenitudine, curam animarum dilectorum filiorum parochianorum eiusdem ecclesiae Sanctorum Quadraginta Martyrum ab eadem ecclesia perpetuo separamus, dismembramus et abdicamus, atque suppressimus, atque curam animarum huius-

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

modi inter ecclesias etiam parochiales Sanctae Luciae ad *apothecas obscuras* nuncupatae, Sancti Stephani *del Cacco* vulgo nuncupati, ac Sanctae Mariae de Monterone perpetuo dividimus et distribuimus hoc modo; domus nimirum, quae in via recta, quae tendit ad ecclesiam clericorum Societatis Iesu, in platea Alteria nuncupata consistunt, dictae Ecclesiae Sanctae Luciae: domus vero, quae sunt secus viam, ante nimirum dictam ecclesiam Sanctorum Quadraginta, et quae . . . eidem ecclesiae Sanctorum Quadraginta supradicti S. Stephani; reliquas autem tres domos e regione seu conspectu praedictae ecclesiae Sanctorum Quadraginta positas, incipientes ab arcu seu fornice Mutinorum ad viam rectam ad Caesarinos tendentem, Sanctae Mariae de Monterone respective cum eorum habitatoribus pro tempore perpetuo pariter concedimus et assignamus; ac domos supradictas, sicut praemittitur, designatas reliquis earumdem ecclesiarum parochiis in perpetuum unimus et incorporamus.

Fructus, qui praesenti rectori ad sui vitam reservantur. § 3. Fructus tamen, redditus, proventus, iura, obventiones et emolumenta quaecumque supradictae olim parochialis ecclesiae Sanctorum Quadraginta (non tamen incerta ex exercitio curae animarum provenientia) una cum habitatione domorum eiusdem ecclesiae dilecto filio Gabrieli Marescotto moderno ipsius ecclesiae rectori, quoad vixerit, reservamus, illumque fructus, redditus, proventus, iura, obventiones et emolumenta praedicta propria auctoritate, ut prius, percipere, exigere et levare, ac usu et habitatione praedictarum domorum frui et gaudere, nec desuper a quoquam quavis auctoritate molestari, perturbari, vel inquietari posse decernimus. Post illius vero obitum fructus, redditus, proventus, iura, obventiones et emolumenta huius-

Atisque ecclesiis unitur iuxta divisionem hic statutam.

Post eius mortem, ut hic, dividendi.

modi ex nunc prout ex tunc, et e contra, in duas partes perpetuo dividimus et separamus, ac unam hospitio pauperum sacerdotum praedictae ecclesiae Sanctae Luciae, et alteram partem huiusmodi ecclesiae Sanctae Mariae de Monterone perpetuo applicamus et assignamus, itaut liceat rectoribus praedicti hospitii, ac dictae ecclesiae parochialis Sanctae Mariae de Monterone fructuum, reddituum, proventuum, iurium et obventionum praedictorum pro rata possessionem libere apprehendere, eaque perpetuo exigere, percipere et levare, ac in eorumdem hospitii, et ipsius Sanctae Mariae ecclesiae ac rectoris usus et utilitatem convertere.

Paramenta quoque et ornamenta dividenda. § 4. Insuper paramenta et ornamenta ecclesiastica, quaecumque et qualiacumque sint, inter ecclesiam parochialem sanctae Mariae de Monterone praedictam, et Confraternitatem Stigmatum dividi debere decernimus.

Ecclesia vero Confraternitati Stigmatum conceditur. § 5. Praeterea ecclesiam ipsorum Sanctorum Quadraginta Martyrum una cum eius domibus praedictis, salvo usufructu dicti Gabrielis ipso vivente, a cura animarum liberam et exemptam praedictae Confraternitati Stigmatum (itaut ipsius confraternitatis confratres illam reparare, et restaurare, in eaque oratorium eorum extruere ac erigere, nec non ibidem eorum congregationes facere, ac pietatis opera ipsi confraternitati incumbentia exercere libere et licite possint) perpetuo concedimus et assignamus, ac donamus et elargimur; ipsamque confraternitatem in possessionem ecclesiae et domorum praedictarum ex nunc, auctoritate praesentium, inducimus, ac ipsius confraternitatis confratribus, ut possessionem huiusmodi libere appraehendere, ac perpetuo retinere, ac in ecclesia praedicta praemissa omnia facere et exequi valeant, cuiusvis licentia desuper minime requisita, licentiam et facultatem impertimur.

Clausulae. § 6. Decernentes praemissa omnia et singula perpetua, valida et efficacia fore et esse, nec a quoquam, quavis auctoritate fungente, ullo unquam tempore quovis praetextu, retractari, impugnari, invalidari, vel annullari; praesentes quoque litteras de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio defectu, etiam ex eo quod interesse habentes vel praetendentes vocati et auditi non fuerint, notari, redargui, vel impugnari, aut in ius vel controversiam revocari nullo modo posse; sicque in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi vel interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et defini debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Vicario Urbis data commissio praedicta exequendi. § 7. Quocirca dilecto filio nostro in alma Urbe vicario per praesentes committimus et mandamus, quatenus praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, solemniter per se, vel alium, seu alios publicans, ac parochialium ecclesiarum praedictarum rectoribus, necnon Gabrieli et confraternitati praedictis, prout quemlibet ipsorum concernunt, in praemissis efficacis defensionis praesidio assistens, faciat auctoritate nostra illos illorumque respective effectu pacifice frui et gaudere, et si aliquam inter eos, de et super illis, differentiam oriri contingat, eam summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii, omni et quacumque appellatione remota, terminare curet; contradictores quoslibet ac praemissis non parentes per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpo-

sita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Derogatio contrariorum.

§ 8. Non obstantibus nostra, si opus sit, de unionibus committendis, vocatis quorum interest, ac exprimendo vero valore etiam alterius beneficii, cui aliud uniri peteretur, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a iure permissis, fieri prohibentis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiarum, et confraternitatis praefatarum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis illis, eorumque respective rectoribus et guardianis, ac personis in genere vel in specie, ac alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis eorum tenores praesentibus pro expressis et ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Confraternitas singulis annis quatuor libras cereae albae ecclesiae S. Marci persolvere debet.

§ 9. Volumus autem, ut dicta confraternitas in signum, quod dicta ecclesia Sanctorum Quadraginta Martyrum sit filialis collegiatae Ecclesiae S. Marci . . . et in illius . . . recognitionem singulis annis, in festo Sancti Marci Evangelistae, quatuor libras cereae albae laboratae eidem collegiatae ecclesiae Sancti Marci omnino dare teneatur.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die xxvii martii MDXCVII, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 27 martii 1597, pont. an. vi.

CLV.

Declaratio paragraphi: *Qui vero*, cap. vi, sect. xxv, *De Reformatione*, pro Capitulo ecclesiae Cordubensis ¹.

Clemens Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem dubia quaecumque circa decreta Concilii Tridentini suborta declarare, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut pro parte dilectorum filiorum Capituli ecclesiae Cordubensis nobis nuper expositum fuit, venerabilis frater episcopus Cordubensis eas dictae ecclesiae dignitates, quae administrationem cum iurisdictione habent, obtinentes in cap. vi, sect. xxv, *De Reform.*, § *Qui vero*, non obtinent, dignitates a Concilio Tridentino praeservari, reliquas vero dignitates obtinentes eo decreto minime comprahendi praetendat, et propterea praedicti Capitulum nostram de super declarationem desiderent.

§ 2. Nos illorum iustis ac devotis supplicationibus in hac parte inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium eiusdem Concilii Tridentini interpretum consilio, harum serie declaramus, praefatum § *Qui vero* praeservare tam dignitates, quibus annexa est administratio cum iurisdictione, quam illas, quae ex consuetudine ecclesiae pro dignitatibus habentur.

§ 3. Sicque ab omnibus censeri, ac ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicare et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Exordium.

Causae declarationis.

Declaratio.

Clausulae.

attendari, decernimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die xxi aprilis MDXCVII, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 21 aprilis 1597, pontif. an. vi.

CLVI.

Confirmatio decreti Congregationis Concilii et episcopi Cassanensis super reductione sacerdotum Capituli Sancti Iuliani de castro Villare Cassanensis dioecesis ¹.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

Romanus Pontifex ea suae confirmationis robore communire libenter consuevit, quae a locorum Ordinariis pro ecclesiarum decore, et ecclesiasticarum personarum commoditate provide ordinata sunt, prout in Domino salubriter conspicitur expedire.

Episcopus Cassanensis numerum sacerdotum Ecclesiae inservientium ad viginti reducere.

§ 1. Expositum siquidem nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Capituli, et cleri ecclesiae Sancti Iuliani terrae castri Villaris Cassanensis dioecesis quod cum in praedicta ecclesia numerus sacerdotum ex communi massa viventium nimium auctus esset, ut modica cuique ex dicta massa portio obvenire posset, bonae memoriae Audoenus episcopus Cassanensis seu illius tunc existens in spiritualibus vicarius generalis in executionem litterarum congregationis Sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium sacri Tridentini Concilii interpretum, numerum sacerdotum in ecclesiis receptivis moderari et praefiniri iubentium, numerum sacerdotum praedictae ecclesiae Sancti Iuliani tunc ad triginta ascendentium ad

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Bull. Rom. Vol. X.

44

numerum viginti, sine tamen praeiudicio sacerdotum tunc viventium, et ex dicta massa participantium, reduxit, dictumque numerum viginti sacerdotum sufficientem et necessarium esse pro ecclesiae praedictae illiusque parochianorum necessitate et commoditate declaravit, et quoad usque clerus dictae ecclesiae ad eum numerum praefinitum reductus non esset, nullum in consortium, ac ad praedictae mensae participationem recipiendum, ac receptum efficiendum esse veluti intrusum in dicta portione decrevit, prout ex tunc eiecit et intrusum declaravit, ac inter dictum numerum sacerdotum portiones massae communis dividi mandavit. Cum vero dicti sacerdotes ad numerum viginti praefinitum reducti fuissent, si deinde unum vel plures mori contingeret, tunc in mortuorum loca alius vel alii sacerdotes expectantes, ut supranumerarii, qui ecclesiae praedictae in minoribus et in sacris ordinibus inserviissent, et ab eorum origine parochiani dictae parochiae extitissent, dictaeque ecclesiae parochiali ab Ordinario adscripti fuissent, quique in ordine seniores essent, ipso iure ipsoque facto, ad portionem vacantem seu portiones vacantes admittendos et recipiendos esse mandavit, et alias prout in ipsius Audoeni episcopi seu eius vicarii decreto plenius dicitur contineri.

§ 2. Cum autem Capitulum et clerus praedicti pro maiori dicti decreti firmitate, et limitationis seu reductionis numeri sacerdotum huiusmodi robore, cupiant illa nostrae confirmationis apostolicae praesidio communiri, nobisque humiliter supplicari fecerint, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur litterarum dictae congregationis, necnon decreti praedictorum tenores praesentibus pro expressis ha-

Capitulum huiusmodi reductionem confirmari petit.

Confirmat Clemens

bentes, ipsosque Capitulum et clerum specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, ac singulares illorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis a iure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie, absolventes et absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, reductionem et limitationem numeri viginti sacerdotum in praedicta ecclesia, ac alia in praedicto decreto contenta, et inde sequuta quaecumque, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque apostolicae confirmationis robur adiicimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplementum.

Clausulae.

§ 4. Decernentes praemissa omnia et singula perpetuo firma et valida fore, ac praedictum numerum viginti, cum ad illum redacti fuerint dicti sacerdotes, nullo unquam tempore quovis praetextu augeri posse; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Cassanensi episcopo praemissorum ex quo committitur.

§ 5. Quocirca venerabili fratri episcopo Cassanensi per praesentes committimus et mandamus, ut praemissa omnia et singula firmiter perpetuo observari curet et faciat.

Obstantium derogatio.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac eiusdem ecclesiae Sancti Iuliani iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate

alia roboratis statutis et consuetudinibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die x maii MDXCVII, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 10 maii 1597, pont. an. vi.

CLVII.

Statuitur poenas maleficiorum in civitate Bononiensi deponendas esse tantum penes depositarios Rev. Camerae Apostolicae, qui pecunias solvant descriptas in tabella quae inseritur 1.

Dilectis filiis haeredibus quondam Antoniae Mariae et Ioannis Baptistae de Scappis Bononiensibus modernis et pro tempore existentibus Camerae nostrae Apostolicae in civitate Bononiensi depositariis

Clemens Papa VIII.

Dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum, sicut accepimus, poenae maleficiorum civitatis nostrae Bononiensis, contra formam constitutionis felicis recordationis Sixti Papae V, praedecessoris nostri, disponentis quod pecuniae huiusmodi poenarum non nisi in manibus Camerae Apostolicae depositariorum solvi possint, in manus diversarum particularium personarum deveniant, in magnam Camerae nostrae Apostolicae et vestrum etiam praeiudicium.

Poenae maleficiorum non deponantur penes depositarios Camerae Apostolicae.

§ 2. Nos praemissis opportuno remedio occurrere volentes, ac praedictae constitutionis tenorem praesentibus pro expresso habentes, eidemque constitutioni inherentes, auctoritate apostolica, tenore praesentium, dilectis filiis nostro et Sedis Apostolicae nunc et pro tempore exi-

Mandatum iustitiae in civitate Bononiensi ut eas ad formam constitutionis Sixti Quinti penes dictos depositarios deponi sagant sub poenis hic expressis.

1 Ex Regest. in Secret. Brevium

stenti in dicta civitate Bononiensi legato, seu eius vicelegato ac gubernatori, et aliis quibuscumque officialibus et iustitiae ministris praecipimus ac mandamus, ut poenas huiusmodi maleficiorum, posthac in manibus vestris, et pro tempore existentium dictae Camerae in civitate Bononiensi depositariorum dumtaxat integre persolvi curent et faciant, nec illas ad manus cuiuscumque alterius personae, quovis praetextu, causa et occasione devenire permittant aut faciant, alioquin contra ipsos per Cameraam Apostolicam ad restitutionem earum pecuniarum, quas ad aliorum manus devenire fecerint seu permiserint, sub poenis in dicta constitutione Sixti V contentis, procedi possit.

Solutiones per dictos depositarios ex huiusmodi pecuniis faciendae.

§ 3. Praeterea vobis committimus et mandamus, ut ex eisdem pecuniis et aliis ad Cameraam nostram spectantibus, quae ad manus vestras pro tempore devenierint, solutiones ordinarias et extraordinarias, iuxta tabulam a nobis subscriptam, cuius tenorem inferius describi volumus, quolibet mense, et infra annum, etiam ad simplicia legati seu vicelegati, aut gubernatoris praedicti pro tempore existentis mandata, faciatis, quas in vestris computis, per eandem Cameraam eiusque ministros vobis bonas fieri volumus et mandamus, declarantes sic nostrae mentis et voluntatis existere; ac ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam dictae Camerae praesidentes, clericos ac thesaurarium nostrum generalem, sanctaeque Romanae Ecclesiae camerarium, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Tabula autem solutionum faciendarum haec est, videlicet:

Tavola de' pagamenti ordinarii ed estrordinarii che doveranno fare i depositarii della Camera Apostolica in Bologna ogni mese e fra l'anno, conforme a detta tavola, e per semplici mandati di legati, vicelegati o governatori di Bologna pro tempore.

All' Illustr. e Rev. sig. Legato di Bologna, ogni principio di mese si debbano pagare per sua provizione dal depositario della Rev. Camera, lire 850 e la decima di tutto quello che si sarà incamerato il mese innanzi.

Al medico del Torrone il mese lire 30.

Al mastro delle Poste il mese lire 24.5.

Al Monaldino Cancellario a conto di sua provizione, e per carta ed inchiostro per la Segreteria del vicelegato e per la cancellaria, il mese lire 24.5.

Al capellano del Torrone il mese lire 20.

Al barbiero del Torrone il mese lire 8.

Al guardaroba di Palazzo il mese lire 8. 10.

Allo spazzatore dell'appartamento di sopra del Palazzo il mese lire 4.

Per cera, che si abbrugia per servizio della cappella di Palazzo ogni mese lire 8.

E parimente al capellano del Torrone per quella che si abbrucia per la cappella di detto Torrone il mese lire 3.

Alli due sottoauditori del Torrone per loro provizione ordinaria per ciascuno lire 21. 5.

Infra l'anno.

Ad ogni Natale per distribuzione in elemosina scudi 100 da bolognini 83 lo pseudo, lire 415.

Il medesimo a Pasqua di Resurrezione lire 415.

Di ogni giustiziato si pagano al Bargello scudi 5, al detto il viaggio e spese di condurre sino ad Imola li destinati alla galera, secondo il solito.

Al guardiano del Torrone si pagano li pasti che si danno ai poveri carcerati, quali nelle visite si rilassano *gratis*, o contro de' quali si eseguisce qualche giustizia secondo il solito: si pagano altri mandati straordinarii, che d'ordine dei Signori Padroni si rimettono a Roma, o si vanno a levare ai confini: e spedizioni de' corrieri, staffette per servizio del Governo, e che sieno per servizio di Nostro Signore, ed altri mandati per varie occorrenze per servizio della giustizia, e non altrimenti.

Sine mandato thesaurarii Camerae Apostolicae aliae solutiones ferantur.

§ 4. Ultra supradictas vero solutiones, alia mandata quaecumque, nisi de expresso ordine thesaurarii nostri generalis per vos persolvi volumus; et si forte per vos, sine huiusmodi ordine persolvantur, vobis in eadem Camera bonas nequaquam fieri debere decernimus. Mandamus etiam ut illi omnes, quibus aliqua pecuniae poenarum et condemnationum maleficiorum persolutae fuerint, infra unum mensem ab intimatione praesentium illis faciendam computandum, eorum rationes et computa ad Camera Apostolicam transmitti, eaque iurare teneantur, alioquin contra eos rigorose procedi possit, super quo illis speciale praeceptum per vicelegatum dictae civitatis fieri mandamus.

Praesentes litterae in libris cancellariae Bononiensis registrandae.

§ 5. Praeterea, tam praesentes quam praedictam tabulam manu nostra subscriptam, in libris cancellariae Bononiensis registrari, et postea vobis consignari, et apud vos remanere debere mandamus; vos vero ad easdem praesentes et praedictam tabulam, prima vice, qua rationes et computa in Camera Apostolica exhibueritis, in eadem Camera praesentari et registrari facere teneamini.

Obstantium derogatio.

§ 6. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dictae civitatis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate

alia roboratis, statutis et consuetudinibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Marcum sub annulo Piscatoris, die x maii m̄xcvii, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 10 maii 1597, pontif. an. vi.

CLVIII.

Committitur collectori Portugalliae ut confirmet concordiam initam inter Philippum regem et Congregationem Beatae Mariae de Alcobatia, Ordinis Cisterciensis, Portugalliae, et praesertim assignationem pensionis perpetuae D cruciatorum capellae regiae Ulixbonensi super fructibus quorundam monasteriorum eiusdem Congregationis.

Dilecto filio magistro Ferdinando Tabernae in utraque Signatura nostra referendario spoliatorum ac iurium Camerae nostrae Apostolicae debitorum in Portugalliae et Algarbiorum regnis collectori generali

Clemens Papa VIII.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem.

Romani Pontificis providentia circumsperta ecclesiarum et monasteriorum quorumlibet commodis, quantum cum Domino potest, consulere studet, et ideo quaecumque pro similibus monasteriorum utilitate inter eorum superiores et catholicos reges concordata sunt et transacta, apostolicae auctoritatis praesidio communire non respuit.

§ 1. Nuper siquidem charissimi in Christo filii nostri Philippi Portugalliae et Algarbiorum regis catholici, ac dilectorum filiorum abbatis generalis et totius Congregationis Beatae Mariae de Alcobatia, Ordinis Cisterciensis, nominibus nobis expositum fuit quod cum alias inter dictum Philippum regem, seu eius regiam

Proemium.

Exorta controversia inter Philippum regem et abbatem generalem Congregationis de Alcobatia super iure patronatus super nonnulla monasteria.

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

coronam Portugalliae praetendentes iuripatronatus in Sanctae Mariae de Aguiar et Sancti Petri das Aguias dioecesis Lamacensis, et Sancti Christophori de la Foes et Beatae Mariae de Maceiradas Vicensis dioecesis, et eiusdem Beatae Mariae de Fiaes Bracharensis dioecesis eiusdem Congregationis ex privilegio apostolico sibi competere, vel fundatione aut dotatione ex una, et ipsos abbatem generalem et Congregationem praetendentes eadem monasteria libera esse, et ad ipsius Ordinis electionem spectare, prout alia monasteria reformata, quorum monasteriorum reformatorum possessionem habebant, eo quod clarae memoriae reges Portugalliae ipsius Philippi antecessores iuripatronatus eorundem supradictorum monasteriorum ad praedicti Ordinis favorem libere cesserant, ex alia partibus, controversia maximo cum eiusdem Congregationis dispendio et incommodo verterit; tandem pro bono pacis ad evitandos diuturnos litium, quae subsequi potuissent, anfractus et dubios eventus, et graviores sumptus in prosecutione litium necessario faciendos, ad transactionem et concordiam sub nostro et Sedis Apostolicae beneplacito, Philippus rex, per dilectum filium Laurentium Monzam Homem eius assistentem ad hoc cum sufficienti facultate deputatum, ac abbas generalis praedictus, nomine et auctoritate ad hoc sibi nominatim facta totius Congregationis praedictae, devenerunt, et super ea instrumentum celebrarunt, quod dilecti filii abbates et conventus singulorum monasteriorum praedictorum per alia instrumenta, ac idem Philippus rex per suas litteras respective approbarunt et ratum habuerunt, prout in eisdem instrumentis et provisione regali, quorum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius dicitur contineri, statuentes, ordinantes et inter

Transactio inter partes inita est.

Conventumque ut abbas generalis annuam pensionem quingentorum cruciatorum regiae capellae Ulixbonensi persolveret.

se concordantes, sub nostro tamen et Apostolicae Sedis beneplacito, quod abbas generalis praedictus, suo et suorum successorum, nec non dictorum monasteriorum abbatum nomine, consentiebat, quod ex redditibus praedictorum monasteriorum quingenti cruciati in perpetuam annuam pensionem regiae capellae Ulixbonensi applicarentur, centum videlicet cruciati pro unoquoque ex monasteriis praedictis; quoniam vero Congregatio duo ex dictis monasteriis adhuc non possidebat (eo quod in alio S. Petri das Aguias nuncupato esset perpetuus commendatarius, in alio vero S. Mariae de Fiaes appellato perpetuus abbas), solutio pensionis istorum duorum monasteriorum non inciperet, nisi postquam illa vacarent, et Congregatio Sanctae Mariae de Alcobatia praedicta in ipsorum et illorum fructuum possessione existeret, aliorum vero trium monasteriorum pensionis solutio a die Nativitatis Domini anni nonagesimi quinti principium daturae inciperet, ut commode huiusmodi pensio responderet fructibus colligendis a die sancti Ioannis Baptistae praeteriti anni m̄xciv, quae eodemmet die sancti Ioannis anni m̄xcv completeretur. Deinceps vero praedicta pensio eodem modo per duas aequales solutiones praestaretur a die videlicet Nativitatis S. Ioannis cum hac conditione, quod pensio ipsa esset libera et exempta ab omnibus oneribus et subsidiis; atque ad omnia abbas generalis praedictus, suo et suorum successorum, ac praelatorum, et conventuum praedictorum monasteriorum nomine, consensum praestitit, promisitque se intra mensem, a die celebratae concordiae huiusmodi computando, omnium abbatum et conventuum istorum quinque monasteriorum consensum; praedictus vero doctor Laurentius Monzam, nomine Philippi regis praedicti, tamquam eius assistens

Philippus vero in
iure patronatus
super quinque
monasteria ce-
deret.

asserebat, quod dictus rex tam suo, quam regum suorum successorum nomine desisteret ab omnibus iure, actione et praesentione, quam modo aliquo habebat aut habere poterat, tam ratione litterarum apostolicarum quam aliqua alia in iuribus patronatus et iure praesentandi abbates in praedictis quinque monasteriis, et in unoquoque illorum, cui iuri cedebat, renunciabat, illudque donabat, et totum in abbatem generalem, Ordinem et Congregationem praedictos ita transferebat, ut ex tunc in perpetuum praedicta quinque monasteria essent libera et exempta ab omni onere, subiectione iurispatronatus et praesentandi, praedictusque Ordo ad illa suos praelatos eligere libere posset et valeret, sicut in caeteris praedictae Congregationis monasteriis facere solebat: et quod ad hunc effectum, et ut ea omnia praedicta modo et forma aliorum reformarentur, cedebat, donabat et transferebat iurispatronatus huiusmodi, cum declaratione, quod idem Laurentius Monzam abbati generali praedicto, et aliis ipsius Ordinis et Congregationis patribus daret unam provisionem Philippi regis praedictis, per quam ipse, sicut inter ipsos abbatem generalem et Laurentium praedictum erat concordatum, approbaret, confirmaret et ratum haberet: quam quidem provisionem Laurentius ipse intra mensem a die, qua sibi abbatum et conventuum monasteriorum praedictorum consensus daretur, computandum, dare promisit, ac alias tam ipse, quam abbas generalis praedictus fecerunt, statuerunt, ordinarunt et concordarunt, prout in instrumento desuper confecto latius dicitur contineri.

Partes concordiam ratificaverunt.

§ 2. Quibus omnibus cum omnium et singulorum abbatum et conventuum monasteriorum praedictorum expressus accederet consensus, sicut per abbatem generalem praedictum promissum fuerat,

idem Philippus rex per suas speciales litteras in forma provisionis et mandati, omnia et singula, quae inter abbatem generalem et Laurentium eius assistentem praedictos transacta et concordata fuerant, ut praefertur, similiter approbavit et ex certa scientia confirmavit, eo modo et forma, ac cum omnibus clausulis et conditionibus, quibus per praedictos transacta et concordata fuerant, declaravit, statuit et ordinavit, prout in ipsis litteris latius etiam continetur.

§ 3. Cum autem tam Philippus rex, quam generalis et alii abbates Congregationis et monasteriorum praedictorum respective, atque adeo universa Congregatio praedicta cupiant concordiam et transactionem, ac instrumenta et litteras praedictas apostolicae auctoritatis munimine roborari: nobis propterea Philippus rex per eius coronae Portugalliae in Romana Curia agentem, generalis vero et alii abbates et Congregatio praedicti per eorum similiter in Romana Curia procuratorem generalem humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 4. Nos igitur controversias omnes super praemissis exortas perpetuo extinguentes, nec non generalem et alios abbates, ac singulares eiusdem Congregationis personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore consentes, tibi per praesentes mandamus, ut si per diligentem informationem praemissa veritate niti repereris (super quatuor conscientiam oneramus), praedictas transactionem et concordiam, in-

Pontificiam confirmationem petunt.

Clemens collector spoliarum committit ut, re inspecta, concordiam confirmet.

strumenta et litteras, omniaque et singula in illis contenta, salvis infrascriptis, et dummodo tamen pensio ducatorum non excedat quartam partem fructuum monasteriorum praedictorum, auctoritate apostolica, perpetuo confirmes et approbes, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicias, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, suppleas, ac tam Philippum regem eiusque successores Portugalliae et Algarbiorum reges, quam abbates et conventus, ac universam Congregationem praedictos ad omnium et singulorum praemissorum, prout eos respective concernunt, observationem ex nunc perpetuo teneri et obligatos fore, nec ab iis quovis praetextu, causa, vel occasione quovomodo resilire posse; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter indicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari decernas.

Iniungit Philippo regi ut Congregationem de Alcobata immitat in possessionem monasteriorum huiusmodi indicatorum, cum primum vacaverint.

§ 5. Volumus etiam ut cum primum monasteria Beatae Mariae de *Fyães* Bracharensis et S. Petri *das Aguias* Lamaecensis per obitum abbatum et commendatariorum perpetuorum ea ad praesens obtinentium, respective vacaverint, idem Philippus, vel eius successor Portugalliae et Algarbiorum rex, praedictam Congregationem in eorundem monasteriorum, et cuiuscumque illorum respective possessionem (ita ut deinceps in perpetuum per abbates triennes eiusdem Congregationis professo, prout alia ipsius Congregationis monasteria, regantur) immittere, ipsaque monasteria ipsi Congregationi libera tradere teneantur, alioquin praesentes nullae sint.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis et, si opus sit, regula nostra de praestando consensu in pensionibus, ac Ordinis et Congregationis, ac singulorum monasteriorum praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum cuiusvis, seu quibusvis ex praedictis, aut aliis quibuscumque personis, sub quibuscumque verborum formis et tenoribus, et cum quibusvis clausulis et decretis quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etc., specialis, specifica, et de verbo ad verbum expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis, et ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus, communitur vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Derogat contrariis.

§ 7. Volumus autem quatenus dicta concordia per te, ut praefertur, confirmetur, ut dicta Congregatio pensionem praedictam, nomine illorum monasteriorum, in quorum possessione existit, a die confirmationis per te faciendae, ratione vero aliorum monasteriorum, a die habitae post eandem confirmationem possessionis tantum, et non alias, solvere teneatur.

Assignat tempus solvendae pensioni.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die xxiv maii mdcxcvii pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 24 maii 1597, pontif. an. vi.

CLIX.

Prohibet quominus aliquo titulo insigniti possint eligi ad magistratum et dignitates civitatis Bononiensis ¹.

Clemens Papa VIII.

ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. Paterna de nostris et S. R. E. subditis cura et sollicitudo a nobis exigit, ut quae ad ipsorum pacem et quietem pertinent, quaeque ad civitatum nobis et Sedi Apostolicae subiectarum, prosperum regimen conferunt, ea, matura consultatione adhibita, quam primum statuamus, et statuta ab omnibus, quorum interest, diligenter observari mandemus.

Delectos personarum ad officia quam sit necessarius. § 1. Cum itaque ad communis boni et publicae tranquillitatis in civitate nostra Bononiensi conservationem, quae ex prudenti officialium delectu, atque ex recta et aequabili magistratum administratione pendet, plurimum intersit ut cives ad reformatorem status libertatis et regiminis eiusdem civitatis munus, quod praecipuum existit, quodque assiduam et diligentem operam requirit, necnon ad alia magistratum dictae civitatis illiusque locorum ac terrarum officia ibidem imposterum assumendi a caeteris omnibus, tam suarum quam alienarum rerum, curis, quibus quandoque implicantur, prorsus liberi sint atque immunes (quo commodius et expeditius in commissorum sibi munerum tractatione, summa cum animorum concordia ad publicam utilitatem versentur); motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione, omnes et singulos cives dictae civitatis, tam originarios quam ex privilegio, etiam in forma

Decretum, de quo in rubrica.

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

amplissima obtento vel obtinendo, qui marchionatus, ducatus vel principatus titulo et nomine censentur seu decorati sunt, aut posthac censebuntur sive decorabuntur, etiamsi marchionatus, ducatus vel principatus, quos obtinent, seu in futurum obtinebunt, extra dictae civitatis districtum, in locis nobis et Sedi Apostolicae mediate seu immediate subiectis, aut alibi ubicumque existant, seu in futurum existent, ac etiamsi marchionatum, ducatum et principatum nomina et titulos a Romanis Pontificibus, praedecessoribus nostris, seu etiam forsitan a nobis impetraverint et obtinuerint, aut deinceps impetraturi et obtenturi sint, necnon eos quoque, qui comitatus seu baronias, aut alias temporales iurisdictiones extra tamen S. R. E. Status seu ditionis temporalis fines obtinent, seu obtinebunt, aut quibuscumque principibus, etiam imperatori, regibus, rebuspublicis, ducibus et alio quocumque titulo etiam speciali nota digno insignitis inserviunt, aut inservient, vel ab iis dignitates gradusve, aut annuas pensiones super fructibus ecclesiasticis ad eorum nominationem sibi apostolica auctoritate reservatas, obtinent seu obtinebunt, vel salaria et stipendia quovis modo ab eisdem recipiunt, sive imposterum recipient, aut in eorum curiis, dominiis et ditionibus officia, munera vel magistratus exercent, aut posthac exercebunt, etiamsi cum nostra et Sedis Apostolicae licentia, praedictas dignitates et gradus, necnon pensionum reservationes ab eadem Sede seu a nobis iam obtinuerint, vel deinceps obtenturi sint, ac etiamsi alia praedicta cum eadem licentia fecerint, posthac ad reformatorem status libertatis et regiminis munus, necnon ad vexilliferatus, antianorum tribunatus plebis, seu confalonariatus populi, aut quoscumque alios eiusdem civitatis magistratus, necnon ad

capitaneatus et potestatis locorum, seu terrarum territorii dictae civitatis, officia utilia nuncupata nominari, per scrutinia eligi, et electos confirmari, in imbursationibus, ut vocant, de novo faciendis imposterum poni, vel imbursari, extrahi, seu alias deputari et assumi nullo modo posse; durante vero imbursatione illorum videlicet officialium, qui imbursari consueverunt, tam facta, si quos ex supradictis per praesentem nostram Constitutionem ab huiusmodi muneribus et officiis exclusis hactenus forsitan in ea positus vel imbursatus, extrahi contigerit, eorum nomina statim atque extracta fuerint, lacerari seu aboleri, et eorum loco alios non exclusos extrahi debere, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo statuimus atque decernimus.

Titulo aliquo insigniti ad officia hic expressa inhabilitantur.

§ 2. Necnon eosdem marchiones, duces et principes, ac etiam comites et alios superius expressos ad reformatorem status libertatis et regiminis dictae civitatis munus, ac caeteros magistratus, aliaque officia et munera eiusdem civitatis imposterum obtinenda prorsus inhabilitamus ac inhabiles et incapaces facimus et declaramus.

Legato, vicelegato, etc., committit praesentis decreti executionem.

§ 3. Quocirca dilectis filiis nostro et Sedis Apostolicae in eadem civitate Bononiensis de latero legato, seu eius vicelegato, aut gubernatori nunc et pro tempore existenti, in virtute sanctae obedientiae iniungimus, omnibus vero, et singulis reformatorem eiusdem status libertatis ac regimini dictae civitatis praesentibus et futuris, sub privationis dicti officii reformatoris, necnon magistratum, dignitatum et officiorum per eos quovis modo obtentorum, ac perpetuae inhabilitatis ad illa et alia imposterum obtinenda, ac pecuniariis nostro et Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio declarandis, et ipso facto incurrendis, aliisque etiam inferius describendis poenis,

districte praecipimus ne aliquos marchiones, duces, principes, aut etiam comites, vel alios superius expressos et inferius exprimendos ad reformatorem eiusdem status libertatis et regiminis dictae civitatis munus, cum pro tempore vacaverit, nec non ad caeteros magistratus, aliaque munera et officia supradicta, cum de illis provisio facienda erit, posthac nobis, seu Romano Pontifici pro tempore existenti, nominare, seu ipsi respective eligere, confirmare, imbursare, extrahere, aut alias deputare, assumere, recipere, vel admittere possint et debeant seu, quovis colore vel praetextu, audeant vel praesumant.

§ 4. Caeterum, ut praesens nostra constitutio perpetuis futuris temporibus ad plenam eorum, ad quos spectat, notitiam deducatur, et ab omnibus inviolabiliter observetur, motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, statuimus et ordinamus, necnon reformatorem eiusdem status libertatis, ac vexillifero iustitiae, et antianis dictae civitatis nunc et pro tempore existentibus, sub eisdem poenis, mandamus ut praesentes nostras litteras priusquam novi reformatores, nec non etiam vexillifer et antiani, ac praefati magistratus et officiales (cum nimirum officium reformatoris vacaverit, vel cum aliorum magistratum et officialium provisio facienda erit) statutis et praefixis temporibus de more nominentur, eligantur, imbursentur et extrahantur respective, toties quoties nominationes, electiones, imbursationes, seu extractions fieri, in loco ad hoc solito et consueto, alta et intelligibili voce legi, et omnibus similiter, ad quos pertinet, insinuari cum effectu faciant.

§ 5. Ac insuper in quacumque nominatione, electione, imbursatione, extractione et assumptione ad huiusmodi magistratus, munera et officia pro tempore

Praesens constitutio in quolibet electione officialium legendi.

Et examinandum an electi sint in ea communi.

facienda diligenter inquirant, an personae per ipsos tunc nominandae, eligendae, imbursandae, extrahendae et assumendae, in praesenti nostra constitutione comprahensae sint, et ad dictum reformatoris officium, atque ad caeteros magistratus, aliaque munera et officia dictae civitatis obtinenda, habiles et capaces existant, nec ne.

Electiones, si secus fiat, cassantur.

§ 6. Et nihilominus nominationes, electiones, confirmationes, scrutinia, imbursationes, extractiones, seu alias deputationes et admissiones ad reformatoris eiusdem status libertatis officium, et caeteros magistratus, aliaque munera, et officia dictae civitatis, de quibuscumque personis contra praesentis nostrae constitutionis tenorem et formam faciendas, ex nunc, prout ex tunc, si et postquam factae fuerint, et e contra, revocamus, annullamus, cassamus et irritamus, ac revocatas, nullas, cassas et irritas esse et fore, ac pro talibus ab omnibus haberi, censi et reputari.

Poenas contra inobedientes.

§ 7. Omnes vero et singulos reformatores eiusdem status libertatis, ipsumque adeo regimen dictae civitatis quascumque personas, in praesenti nostra constitutione exclusas, aliquo tempore et quovis modo nominantes, eligentes, seu extrahentes, ultra poenassupranominatas, etiam facultate et potestate nominandi, eligendi, imbursandi et extrahendi, ac alias deputandi et assumendi, si quam singuli aut omnes simul forsant habent, eo ipso perpetuo privamus, ac privatos fore decernimus.

Cives qui officiorum obtinentorum sunt capaces, et aliquem titulum postea obtulerint, ad ea inhabiles declarantur.

§ 8. Insuper eos etiam cives, qui reformatoris eiusdem status libertatis officium, aut aliquos magistratus vel munera, et officia praedicta nunc obtinent, aut imposterum obtinebunt, si marchionatus, ducatus et principatus, tam in Statu temporali Sanctae Romanae Ecclesiae, quam

aliam temporalem iurisdictionem extra dictam ditionem ecclesiasticam, et quod in familia sua iam sint, aut ad eos quocumque iure pertineant, deinceps acceperint, assequuti fuerint, seu alias quovis modo habuerint, quive aliquibus ex dictis principibus inservierint, vel ab eis dignitates, gradusve, aut pensiones super fructibus ecclesiasticis ad eorum nominationem obtinuerint, sive ab illis salaria vel stipendia quomodolibet receperint, aut in eorum curiis, dominiis et ditionibus officia, munera vel magistratus exercuerint, ut praefertur, eo ipso reformatoris eiusdem status libertatis officio, caeterisque magistratibus, muneribus et officiis obtentis privamus, ac ad alios, vel alia deinceps obtinenda, sicut caeteros superius nominatos, perpetuo pariter inhabilitamus, ac privatos et inhabiles fore et esse statuimus.

Prout etiam qui ea aliquo modo procuraverint.

§ 9. Praeterea, ut de caetero reformatoris eiusdem status libertatis officium, vel caeteri magistratus, aliaque munera et officia eiusdem civitatis personis virtute praeditis, et meritis ac fide erga Apostolicam Sedem praestantibus, ut par est, deferantur, et ut omnis ambitionis occasio in iis procurandis et obtinendis intercludatur, quoscumque alios cives dictae civitatis, qui pro eiusdem reformatoris officio, et caeteris magistratibus, aliisque muneribus et officiis superius expressis a nobis, ac dicta Sede obtinendis, sive alias adipiscendis, ad principum quorumcumque imperiali, regali aut quacumque alia dignitate fulgentium, saecularium, patrocinia et favores confugerint, vel iis sponte delatis, aut ab aliis, ipsis insciis, procuratis, usi fuerint, tam ad ea, quae tunc petierint, quam ad caeteros magistratus, aliaque munera, et officia dictae civitatis imposterum obtinenda, perpetuo pariter inhabilitamus, ac inhabiles et incapaces facimus, ac pro inha-

bilibus et incapacibus ab omnibus haberi et reputari.

Clausulae pro huiusmodi constitutionis firmitate.

§ 10. Praesentes quoque litteras nunquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel quovis alio defectu notari vel impugnari, aut infringi, retractari vel revocari; nec non iisdem praesentibus derogari nullo modo posse, ac concessas pro tempore derogationes, nullas et invalidas, ac nullius roboris, vel momenti similiter fore et esse, nec cuiquam suffragari, ac subreptitias, et obreptitias, et contra mentem nostram, ac Romani Pontificis pro tempore existentis semper extortas fuisse; sicque ab omnibus censi, et ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari decernimus et declaramus.

Derogatio contrarium.

§ 11. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac eiusdem civitatis Bononiae, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoquoque, indultis et litteris ipsi civitati, reformatoribus eiusdem status libertatis et regimini dictae civitatis, ac forsant ipsis marchionibus, ducibus et principibus, comitibus, baronibus et aliis praefatis, et quibuscumque personis in genere vel in specie, ac sub quibuscumque verborum formis et tenoribus, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis

eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores praesentibus pro expressis, et ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis.

§ 12. Volumus autem ut praesentium transumptis etiam impressis manu notarii publici, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra habeatur, quae praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Marcum sub annulo Piscatoris, die xxiii iulii mdcxvii, pontificatus nostri anno sexto.

Dat. die 23 iulii 1597, pont. an. vi.

CLX.

Confirmatio donationis cuiusdam annui redditus ab episcopo Seguntino factae domui Matritensi FF. Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum provinciae Castellae, ad effectum duos presbyteros in oppido Algerii sustentandi, cum aliis conditionibus ab eodem episcopo appositis¹.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ex omnibus christianae charitatis officii, quibus aeterna salus per gratiam Dei comparatur, illa Redemptori nostro Iesu Christo vel maxime placere credimus, per quae infelices captivi in suis necessitatibus, et spiritualibus et temporalibus, adiuvantur. Quare nos ea, quae propterea pie facta et ordinata fuisse di-

Quam gratum sit Deo opus Redemptionis.

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.